НАРОДНА АРМІЯ
13 липня, 2017
#28 (5508)

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ — ВИЯВ ОДВІЧНОГО ПРАГНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

16 липня — 27 років з дня проголошення Декларації про державний суверенітет України, яка стала основою для ухвалення 24 серпня 1991 року Верховною Радою Акта проголошення незалежності України

стор. 18

Партнерство з Альянсом дозволяє якісно змінити вітчизняне військо

ВСТУП УКРАЇНИ В НАТО — ОДИН ІЗ КЛЮЧОВИХ ЧИННИКІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПІДПИСАВ ЗАКОН «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНІВ УКРАЇНИ ЩОДО ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОГО КУРСУ УКРАЇНИ»

стор. 4-5

«СІ БРИЗ-2017»: 3100 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, 31 КОРАБЕЛЬ І ОДИН ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН, 29 ЛІТАКІВ І ВЕРТОЛЬОТІВ ТА 70 ОДИНИЦЬ БОЙОВОЇ БРОНЕТЕХНІКИ

В Одесі проводяться шістнадцяті міжнародні військово-морські навчання «Сі Бриз» за програмою «Партнерство заради миру»

стор. 3

ФАКТОРИ СТРИМУВАННЯ РОСІЙСЬКОГО АГРЕСОРА

Початок гіпотетичних широкомасштабних дій Кремля проти України стане для нього початком катастрофи…

стор. 6

ЗАГОНИ ТЕРОБОРОНИ ГОТУВАТИМУТЬ У КОЖНОМУ РАЙОНІ

Таких навчань підрозділів територіальної оборони Україна ще не знала

стор. 7

ТЕ, ЩО НАЗЕМНА РОЗВІДКА ЗА МІСЯЦЬ ПРОХОДИТЬ НОГАМИ, ВОНИ ЗА 40 ХВИЛИН ЗНІМАЮТЬ СВОЄЮ «ПТАШКОЮ»

«Лелека-100» є чи не найкращим безпілотником на фронті за співвідношенням ціна/якість

стор. 9

ФУГАС БУЛО ВСТАНОВЛЕНО В ХИТРИЙ СПОСІБ — НА ДУБЛЮВАЛЬНУ МІНУ… ОСТАННЬОЇ МИТІ ОФІЦЕР УСТИГ ЗАКРИТИ СОБОЮ СОЛДАТА

Вадим Дорофєєнко міг загинути не раз. З його тіла дістали десятки осколків. Але Бог його береже. Отже, йому треба багато чого ще зробити на землі

стор. 13

«ІГРИ НЕСКОРЕНИХ»: ТРЕНУВАЛЬНИЙ ЗБІР ТРИВАЄ

Національна збірна активно готується до міжнародних змагань, які відбудуться у вересні цього року в Торонто

стор. 16

ДІТИ З ЛУГАНЩИНИ ВІДПОЧИВАЮТЬ У ВІЙСЬКОВОМУ САНАТОРІЇ

У Центрі медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький», що на Львівщині, оздоровлюється група школярів із прифронтового села Кримське Новоайдарського району

стор. 17

АДУ РОГОВЦЕВУ ЗАОЧНО ЗАСУДИЛИ В РОСІЇ ДО ТРЬОХ РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ ЗА ПОЇЗДКИ В РАЙОН АТО НА ПІДТРИМКУ НАШИХ ВОЇНІВ ТА ДОПОМОГУ ПОРАНЕНИМ

16 липня всенародній улюблениці, легендарній актрисі, чарівній жінці виповнюється 80 років

стор. 19

В УКРАЇНІ ПОБУДУЮТЬ НОВИЙ ЗАВОД ІЗ ВИРОБНИЦТВА БОЄПРИПАСІВ

Значну частину коштів від перевиконання бюджету буде спрямовано на посилення сектору оборони і безпеки, заявив Президент України Петро Порошенко під час засідання Ради національної безпеки і оборони. Глава держави також вніс пропозицію щодо будівництва заводу боєприпасів

Під час засідання РНБО України

«Ми домовилися з представниками силових відомств, урядом і прийняли рішення про спрямування значної частини перевиконання бюджету на сектор оборони і безпеки. Для нас на сьогоднішній день побудова Збройних Сил України, побудова інших правоохоронних органів надзвичайно важлива, і впевнений у тому, що це сьогодні відповідає тим пріоритетам, які ми маємо в забезпеченні оборони нашої держави», — наголосив Петро Порошенко.

НА БУДІВНИЦТВО НОВОГО ЗАВОДУ ІЗ ВИРОБНИЦТВА БОЄПРИПАСІВ ЗАПЛАНОВАНО ВИДІЛИТИ ФІНАНСОВИЙ РЕСУРС У РОЗМІРІ 1 МЛРД 400 МЛН ГРИВЕНЬ

Як один із напрямків використання коштів Президент запропонував налагодити виробництво боєприпасів із вітчизняної сировини.

«Мною внесена пропозиція щодо будівництва заводу боєприпасів, запровадження новітніх технологій у повній відповідності зі стандартами НАТО, що забезпечить сумісність боєприпасів, що випускаються за основними калібрами», — сказав він, зауваживши, що на реалізацію цього завдання заплановано виділити фінансовий ресурс у розмірі 1 млрд 400 млн гривень.

«Це дасть можливість не просто складати боєприпаси, а забезпечити виготовлення боєприпасів вже з вітчизняної сировини. Ми маємо, відповідно, відновити ті потужності, які були в Україні до початку окупації Російською Федерацією, і я ставлю цю позицію як один із перших пріоритетів», — наголосив глава держави.

Також 1 млрд 600 млн гривень буде спрямовано на закупівлю новітнього озброєння і військової техніки. «В тому числі буде налагоджено виробництво новітньої бронетехніки, включаючи танки «Оплот», налагоджено виробництво новітніх ракет та інших позицій, які дозволять нам значно покращити і посилити можливості нашої оборони», — зазначив Петро Порошенко.

Окрім того, Президент поставив завдання посилити системи радіоелектронної боротьби, системи новітніх модернізованих безпілотних літальних апаратів, а частину фінансування спрямувати на антиснайперські комплекси, адже саме диверсійні групи створюють серйозну небезпеку для захисників суверенітету та цілісності України, повідомляє прес-служба глави держави.

«Ці кошти мають бути виділені зараз, вже, бо це значно підвищує ефективність дій підрозділів, у тому числі тих, хто розташований на лінії зіткнення. Де-факто ми будемо мати можливість бачити, чути і протидіяти російській агресії», — резюмував Президент.

НА БУДІВНИЦТВО ЖИТЛА ДЛЯ КОНТРАКТНИКІВ БУДЕ ВИДІЛЕНО 1 МЛРД ГРИВЕНЬ

Під час засідання Ради національної безпеки і оборони Президент України Петро Порошенко вніс пропозицію спрямувати 1 млрд грн на створення комфортних умов для проживання військовослужбовців контрактної служби.

Глава держави наголосив на необхідності забезпечити в пунктах постійної дислокації бригад нормальні умови для розміщення контрактників. «У нас зараз більше 90 тисяч контрактників уклали контракти зі Збройними Силами України. По факту ми маємо 100% військовослужбовців, які перебувають у районі АТО на контрактній основі. Для повернення в пункти постійної дислокації ми маємо забезпечити їм комфортне житло. Це будуть не казарми, а житло для контрактників», — сказав Петро Порошенко.

Президент поставив завдання, щоб за 1 млрд грн, який виділяється зі спеціального фонду Державного бюджету, було забезпечено розміщення мінімум 15 тис. контрактників, що «матимуть можливість повноцінно відпочивати і відійти від стандартів радянської армії». Він наголосив, що необхідно забезпечити будівництво в межах 150 тис. квадратних метрів житла і створити близько 100 житлових комплексів з відповідною інфраструктурою для проживання і реабілітації військовослужбовців, повідомляє прес-служба глави держави.

«ПЛАНУЄТЬСЯ ВДОСКОНАЛИТИ МЕХАНІЗМ ОРГАНІЗАЦІЇ І КОНТРОЛЮ ЗА ПРОВЕДЕННЯМ ОБОРОННОЇ РЕФОРМИ»

Про це Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак сказав у промові перед учасниками Лондонської міжнародної конференції.

Він, зокрема, зазначив, що в оборонному відомстві України буде систематизовано роботу структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України, які відповідальні за реформування війська та входять до складу Комітету реформ.

— Якщо проаналізувати наші дії в 2016 році, то можна сміливо говорити, що більше ніж 90% завдань, які ми ставили перед собою, виконані, — зазначив генерал армії України Степан Полторак. — І вже цього року робота продовжується. Ми вдосконалимо механізм організації і контролю за перебігом реформування українського війська, також і шляхом створення центру управління змінами, на який буде покладено завдання щодо систематизації роботи підкомітетів, відповідальних за реформування Міністерства оборони та Збройних Сил України.

Міністр оборони України також наголосив на необхідності зміцнення кадрового потенціалу вітчизняних Збройних Сил, підвищення професіоналізму шляхом створення ефективної системи військової освіти, посилення соціального захисту військовослужбовців та членів їхніх сімей, повідомляє Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України.

«ДЕМОКРАТИЧНИЙ ЦИВІЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ НАД ВІЙСЬКОМ БУДЕ ЗАПРОВАДЖЕНО ЗА ЄВРОПЕЙСЬКИМ МЕХАНІЗМОМ»

Про це у промові перед учасниками Лондонської міжнародної конференції сказав Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак, повідомляє Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України.

Глава вітчизняного оборонного відомства зазначив, що запровадження механізму демократичного цивільного контролю за діяльністю Збройних Сил України має завершитися до кінця 2018 року.

— Фундаментально ми до цього готові, необхідна законодавча база підготовлена, і фактично до переходу на демократичний цивільний контроль за європейським механізмом залишився ще один останній крок, — зазначив генерал армії України Степан Полторак.

Міністр оборони зазначив, що до кінця 2018 року оборонним відомством України має керувати цивільна особа. Також цивільними будуть заступники Міністра оборони та керівники структурних підрозділів.

Разом з тим генерал армії України Степан Полторак наголосив, що всі ключові рішення будуть прийматися з урахуванням обстановки, що складатиметься в Україні.

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ АРМІЇ УКРАЇНИ СТЕПАН ПОЛТОРАК:

«СПЛАНОВАНІ НА 2016 РІК ЗАХОДИ РЕФОРМ ВИКОНАНІ МАЙЖЕ НА 100%»

У Києві відбулася зустріч Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака з главою представництва НАТО в Україні Александером Вінніковим та іноземними стратегічними радниками, які надають дорадчу допомогу у проведенні реформ у Міністерстві оборони та Збройних Силах України, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Глава вітчизняного оборонного відомства проінформував учасників зустрічі щодо попередніх підсумків виконання заходів із реформування Міноборони та ЗС України, а також планів майбутньої спільної роботи.

— Проведену на виконання дорожньої карти реформ у Міністерстві оборони та Збройних Силах України роботу можна оцінити в цілому позитивно, але потрібно приділяти більше уваги змістовному наповненню заходів, — зауважив генерал армії України Степан Полторак.

За словами Міністра оборони України, з цією метою найближчим часом розпочне роботу Центр управління змінами — орган, який займатиметься своєрідним аудитом та координацією реформ, що відбуваються та заплановані на рівні Комітету реформ Міністерства оборони України та Збройних Сил України й оптимізацією ресурсів для проведення цієї діяльності.

Серед основних досягнень на шляху реформи генерал армії України Степан Полторак відзначив розподіл повноважень між Міністерством оборони та Генеральним штабом ЗС України, планування діяльності оборонного відомства на основі спроможностей, впровадження принципів демократичного цивільного контролю тощо.

За словами глави оборонного відомства, пріоритетними завданнями на майбутнє є зміцнення кадрового потенціалу Міністерства оборони та професіоналізація Збройних Сил України, подальше впровадження планування на основі спроможностей з максимально ефективним використанням наявних ресурсів та їхнім вчасним поповненням, набуття Збройними Силами України критеріїв НАТО і досягнення ними сумісності з арміями держав–членів Альянсу.

Також Міністр оборони України відзначив важливість відродження вітчизняного оборонно-промислового комплексу і постачання до Збройних Сил України новітніх зразків озброєння та військової техніки, а ще здійснення необхідних заходів, спрямованих на протидію наявним та потенційним загрозам.

Окрім цього, глава представництва НАТО в Україні Александер Вінніков під час зустрічі з Міністром оборони України висловив вдячність за участь в організації на високому рівні візиту в Україну Генерального секретаря Альянсу Єнса Столтенберга.

— Візит в Україну Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга став історичною подією. Це чіткий сигнал підтримки українських Збройних Сил та реформи українського сектору безпеки та оборони, — зазначив він.

Своєю чергою керівник вітчизняного оборонного відомства наголосив на важливості допомоги з боку держав–членів НАТО у процесі реформування Міноборони та ЗС України.

«СІ БРИЗ-2017»:

3100 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, 31 КОРАБЕЛЬ І ОДИН ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН, 29 ЛІТАКІВ І ВЕРТОЛЬОТІВ ТА 70 ОДИНИЦЬ БОЙОВОЇ БРОНЕТЕХНІКИ

Бойове злагодження кораблів у складі тактичних груп

Як і 20 років тому, Одеса знову в епіцентрі уваги представників Військово-Морських Сил країн–членів НАТО і країн–партнерів Альянсу. У Південній Пальмірі проводяться шістнадцяті міжнародні військово-морські навчання «Сі Бриз» за програмою «Партнерство заради миру»

На думку експертів, цьогорічні військові маневри в морі, на суходолі та в повітрі є наймасштабнішими серед морських навчань, що раніше проводилися в Україні. Зокрема в них задіяні 3100 військовослужбовців, 31 корабель і один підводний човен, 29 літаків і вертольотів, а також 70 одиниць бойової бронетехніки.

Як повідомив командир миротворчих сил навчань капітан 1 рангу Андрій Риженко, зважаючи на реалії сьогодення, навчання кардинально змінили алгоритм дій учасників, а також формат підготовки. І якщо в минулі роки вони готувалися заздалегідь за стереотипною програмою і залишалися на тактичному рівні, то сьогодні їхній статус підвищено.

— У межах навчань нашою командою вже створено так званий Морський операційний центр, який керує морським, повітряним та береговим компонентами, а також Силами спеціальних операцій, — розповідає Андрій Риженко. — До центру входять понад 100 офіцерів з 16 країн світу. Його структура відповідає настанові «Про морський операційний штаб», розроблений фахівцями Військово-Морських Сил США. І хоча менеджмент роботи в ньому дещо відрізняється від звичного для нас, всі його секції очолюють українські офіцери, що мають досвід участі в міжнародних навчаннях і операціях. При цьому поряд з ними весь час перебувають іноземці, які виконують роль консультантів і помічників. Їхнє завдання — допомагати своїми знаннями і досвідом. Це передусім офіцери ВМС США, Великобританії, Норвегії, Франції і Бельгії.

Найчисленнішою є операційна секція, до складу якої входять два підрозділи планування поточних і перспективних операцій.

— Цей формат обрано не випадково. Річ у тому, що відділення поточних операцій відстежує події, що відбуваються протягом 48 годин. До його складу також включено Командний центр флоту. Адже саме він має безпосередній зв'язок із кораблями в морі через операційних офіцерів та з усіма компонентами навчань. Своєю чергою відділення перспективних операцій планує дію військ на 96 годин. Саме тут складаються бойові розпорядження для сил і засобів. Наш головний задум — обкатати цю схему на практиці і подивитися, наскільки ефективно вона працює. Згодом її структура буде покладена в основу морських командувань на Чорному та Азовському морях, які будуть створюватися в Військово-Морських Силах в межах реформи і реалізації Стратегічного оборонного бюлетеня, — наголосив капітан 1 рангу Андрій Риженко.

Що ж стосується маневрів військ, то безпосередні учасники навчань цього року діють у складі п'яти тактичних груп. До першої багатоцільової групи увійшли великі кораблі класу «фрегат», «есмінець» і «крейсер». Друга — складається з десантних і мінно-тральних кораблів, а в третій, патрульній, групі задіяні кораблі класу «корвет» і ракетні катери. Четверта тактична група традиційно відпрацьовує протичовновий епізод за участю реального підводного човна, який представлений Військово-Морськими Силами Турецької Республіки. Головним же нововведенням «Сі Бриз-2017» стало створення п'ятої групи для малих броньованих артилерійських катерів «Аккерман» і «Бердянськ». На них покладена місія охорони і оборони миротворчої операції в дельтах річок і прибережній зоні портів.

ГОЛОВНИМ НОВОВВЕДЕННЯМ «СІ БРИЗ-2017» СТАЛО СТВОРЕННЯ ТАКТИЧНОЇ ГРУПИ ДЛЯ МАЛИХ БРОНЬОВАНИХ АРТИЛЕРІЙСЬКИХ КАТЕРІВ «АККЕРМАН» І «БЕРДЯНСЬК»

На даний час за планом навчань здійснюється передпохідна підготовка екіпажів, а також бойове злагодження кораблів і підрозділів із виходом у море у складі тактичних груп. Штаб миротворчих сил займається плануванням операції щодо дій у кризовому районі і постановкою завдань силам та засобам.

Наступний тиждень буде повністю присвячено миротворчій місії в кризовому районі. Очікується блокування військами морського узбережжя, висадка морського і повітряного десантів. І, звичайно ж, взяття на очах у відпочиваючих одеситів і гостей міста якоїсь ділянки місцевості під контроль. За багато років проведення навчань курортна Одеса до цього вже звикла. Тому «Сі Бриз» у липні вже нікого не лякає та є знаковим для Південної Пальміри.

Євгеній СИЛКІН

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ООН:

«ПРАВО УКРАЇНЦІВ НА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, СУВЕРЕНІТЕТ І ТЕРИТОРІАЛЬНУ ЦІЛІСНІСТЬ МАЄ БУТИ ПОВНІСТЮ ДОТРИМАНО»

Президент України Петро Порошенко та Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерріш під час переговорів приділили значну увагу ситуації в окремих окупованих районах Донецької та Луганської областей, а також порушенню прав людини в тимчасово окупованому Росією Криму. Сторони обговорили можливість посилення залучення ООН до врегулювання ситуації.

«Відбувся відвертий обмін думками щодо можливих шляхів посилення залучення Організації Об'єднаних Націй до врегулювання ситуації на Донбасі, особливо в гуманітарному вимірі», — повідомив глава нашої держави.

Президент України подякував Генеральному секретареві за ту увагу, яку приділяє він особисто цьому питанню на посаді Генерального секретаря ООН і яку приділяв на попередній посаді. «Він дуже добре обізнаний, надавав і надає нам рішучу підтримку в гуманітарному вимірі в реалізації відповідних проектів технічної допомоги», — констатував Петро Порошенко.

Глава держави зауважив, що трапляються випадки, коли так само, як і від української допомоги, котру ми завжди готові надавати українцям на окупованій території, проросійські ватажки відмовляються від конвоїв Міжнародного Комітету Червоного Хреста, ООН, країн Західної Європи та США.

«Але все-таки завдяки цим узгодженим діям, завдяки ООН, більше як 2 млн 600 тис. наших громадян, які постраждали внаслідок російської агресії, зараз отримують чи отримували раніше відповідну допомогу через програми ООН», — зазначив Президент України.

Своєю чергою Генеральний секретар ООН висловив свою солідарність українцям, постраждалим унаслідок подій останніх трьох років. «Українці мають право жити в мирі та процвітанні. Їхнє право на незалежність, суверенітет і територіальну цілісність має бути повністю дотримано», — сказав Антоніу Гутерріш.

Генеральний секретар ООН особливо наголосив на необхідності дотримання режиму повного припинення вогню. Він висловив цілковиту підтримку роботі Нормандського формату та ОБСЄ задля прискорення мирного врегулювання ситуації на Донбасі, повідомляє прес-служба Президента України.

ЛІДЕРИ G20 РІШУЧЕ ЗАСУДЖУЮТЬ ВСІ ТЕРОРИСТИЧНІ АТАКИ БУДЬ-ДЕ У СВІТІ

«Ми, лідери «Великої двадцятки», рішуче засуджуємо всі терористичні атаки будь-де у світі та займаємо єдину і тверду позицію у боротьбі проти тероризму та проти його фінансування. Ці жорстокі акти зміцнили нашу рішучість співпрацювати для посилення нашої безпеки та захисту наших громадян. Тероризм є глобальною бідою, з якою треба боротися, а місця переховування терористів мають бути ліквідовані в кожній частині світу.

Ми знову підтверджуємо, що всі засоби щодо протидії тероризму необхідно застосувати у відповідності до Статуту ООН та всіх зобов'язань відповідно до міжнародного права, зокрема й міжнародного права (із захисту) прав людини. Ми відреагуємо на загрозу, що з'являється, щодо повернення іноземних терористів-бойовиків з таких зон конфлікту, як Ірак та Сирія, та налаштовані не дати іноземним терористам-бойовикам можливості закріпитися в інших країнах та регіонах по всьому світу», — йдеться у заяві.

Інф «НА»

Упровадження стандартів НАТО в бойову підготовку військ зможе суттєво підняти рівень боєготовності української армії

ВСТУП УКРАЇНИ В НАТО — ОДИН ІЗ КЛЮЧОВИХ ЧИННИКІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПІДПИСАВ ЗАКОН «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНІВ УКРАЇНИ ЩОДО ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОГО КУРСУ УКРАЇНИ»

Згаданий закон Верховна Рада ухвалила 8 червня 2017 року, ним, зокрема, внесено зміни в закони «Про основи національної безпеки України» та «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» в частині євроатлантичної інтеграції

Одним із пріоритетів національних інтересів України в документі визначено інтеграцію в євроатлантичний безпековий простір із метою набуття членства в Організації Північноатлантичного договору. Тож віднині Україна активізує роботу щодо всього комплексу реформ для досягнення стандартів Альянсу.

Загалом курс України на НАТО триває в усіх напрямках уже протягом кількох років, зокрема в стандартизації та сертифікації. Випускати якісні сучасні танки недостатньо — потрібно, щоб вони відповідали певним стандартам.

Стандарти НАТО визначено в «Угоді зі стандартизації», що являє собою міжнародний договір, який регламентує загальні правила, спільний порядок дій, закріплює єдину термінологію й встановлює умови уніфікації технічних процесів, а також озброєння та військової техніки, іншої матеріальної частини збройних сил Альянсу та країн-партнерів.

Натовські стандарти умовно можна поділити на адміністративні, оперативні й матеріально-технічні. Адміністративні стандарти визначають процеси управління та обміну інформацією й порядок роботи з документацією. Оперативні спрямовано на оперативне планування застосування військ. Матеріально-технічні визначають єдині вимоги до озброєння та військової техніки союзників, управління життєвим циклом, а також до кодифікації предметів забезпечення.

З першими двома пунктами в України не повинно виникнути проблем: їхня реалізація залежить передовсім від бажання, і їх вирішують здебільшого організаційною роботою. А от матеріально-технічні стандарти передбачають залучення значних ресурсів. Однак за активної матеріальної та фінансової допомоги західних партнерів Україна спроможна тут надолужити згаяне в попередні десятиліття.

Як стверджують військові експерти, упровадження в Україні стандартів, котрі застосовують США, Німеччина, Великобританія та інші країни, спричинить позитивні зміни не лише безпосередньо в Збройних Силах України. Усупереч міфам, які поширюють противники НАТО (наприклад, про крах української «оборонки» в разі її переведення на натовські рейки), стандарти Альянсу для нашої оборонної промисловості відкриють нові можливості в справі розробки, виробництва й реалізації озброєння та військової техніки. Упровадження стандартів відкриє для вітчизняних виробників нові напрямки кооперації із західними партнерами. Зокрема — у сфері організації спільних підприємств і виробництв, передачі технологій продукування вузлів та агрегатів для комплектації систем озброєнь для національних ЗС, а також у сфері партнерського випуску ОВТ для виходу на ринки третіх країн.

Ось, приміром, минулого літа стався досить показовий випадок, який красномовно засвідчив: без переходу на стандарти НАТО нам нічого робити в цивілізованому світі.

Ідеться про те, що в серпні 2016-го Литва відмовилась купувати українські БТР «Буцефал» із тієї причини, що вони не відповідають стандартам Альянсу. Натомість Міноборони Литви вирішило придбати 88 бронемашин Boxer німецько-голландського консорціуму Artec. Ці колісні панцерники обійшлися литовцям у 4,3 млн євро за штуку, тоді як вартість одного українського БТР-4 становить приблизно 2 млн євро.

— Є стандарти, які прийнято в країнах НАТО, щоб оперувати й брати участь у діях спільно. Цим вимогам відповідала німецька техніка, — пояснив тоді міністр оборони Литви Юозас Олекас.

Інший аспект полягає в тому, що без переходу на натовські стандарти Україні сьогодні, під час війни, дуже проблематично отримувати від країн Альянсу матеріальну допомогу, адже далеко не всіма видами їхнього озброєння в нашому війську вміють користуватися, не кажучи вже про синхронізацію з наявними в українській армії озброєннями.

Окрім того, упровадження стандартів НАТО в бойову підготовку військ, а також вишкіл офіцерського й сержантського складу зможе суттєво підняти рівень боєготовності української армії. Це можливість не тільки перейняти досвід найкращих армій світу, а й досягти сумісності з ними.

— Ми запроваджуємо систему підготовки особового складу, орієнтовану на вимоги й стандарти Альянсу, — сказав, перебуваючи в Лондоні, Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак. — Ми значно поліпшили військово-польову медицину та систему евакуації, створили мережу військових госпіталів. Нам удалося організувати навчання шести батальйонів ЗС України за стандартами НАТО, створити Сили спеціальних операцій, відпрацювати відповідні програми, удосконалити систему ефективної логістики, підготовки органів військового управління, частин і підрозділів української армії.

У своєму виступі генерал армії України Степан Полторак також зауважив: чисельно зі 146 тис. Збройні Сили України збільшилися до 250 тис. Окрім того, створено потужний оперативний резерв із понад 130 тис. осіб.

— Ми чітко розуміємо, що необхідно продовжувати реформи. Для цього маємо відповідні напрацювання, потенціал і міжнародну підтримку, — сказав Міністр оборони України.

Варто зазначити, що в наших Збройних Силах уже запроваджено нову модульну систему професійної підготовки українських військових за системою НАТО. Вона передбачає підвищення якості практичного вишколу та збільшення його термінів. Підготовка відбувається від трьох до п'яти місяців за модульним принципом залежно від спеціальності, за якою вчаться військовослужбовці.

У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ ВЖЕ ЗАПРОВАДЖЕНО НОВУ МОДУЛЬНУ СИСТЕМУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ ЗА СИСТЕМОЮ НАТО

Під час першого модуля вони опановують загальновійськову підготовку й активно вивчають досвід, який набули Збройні Сили України під час антитерористичної операції. Іноземні інструктори з країн — членів НАТО проводять окремі заняття з бойової та спеціальної підготовки відповідно до стандартів армій Альянсу. Цей модуль уніфіковано для всіх видів і родів наших військ, і він надає єдине розуміння дій у процесі спільного виконання завдань.

Другий модуль забезпечує набуття знань та навичок за спеціальністю. Його тривалість визначають залежно від фаху.

Під час третього й четвертого модулів військовослужбовці вдосконалюють рівень практичної підготовки, вивчають суміжні спеціальності, беруть участь у злагодженні екіпажів та обслуг.

Щодекади й після закінчення модулів відбувається контроль вишколу військовиків і перехід до наступного рівня підготовки. Така система навчання дає змогу якісніше підготуватися до бойових дій, допомагає зберегти життя під час виконання завдань на передовій.

Насамкінець варто сказати, що не всі стандарти потрібно впроваджувати. Це добровільний процес. Не всі союзники імплементують усі стандартизаційні угоди. Утім, хоча імплементація всіх стандартів НАТО не є формальною вимогою для членства в Альянсі, країни-кандидати оцінюють стосовно того, чи здатні їхні армії взаємодіяти з натовськими силами.

Реформування Збройних Сил за натовськими стандартами прискорить створення в Україні справжнього професійного війська. Адже в арміях країн — членів НАТО військовослужбовець — це передусім професіонал, який щодня займається бойовою підготовкою й експлуатує сучасне ОВТ.

Роман ВУС

ПОБУДОВА СИЛЬНОЇ ТА СТАБІЛЬНОЇ УКРАЇНИ — ЗАПОРУКА МІЦНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ Й ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ

ПРО ЦЕ СКАЗАВ ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО НА ЗАСІДАННІ КОМІСІЇ УКРАЇНА-НАТО

Петро Порошенко та Єнс Столтенберг під час зустрічі

Глибоко символічно, що Україна зустрічала партнерів по НАТО як країна, що законодавчо визначила вступ до Альянсу одним з ключових чинників зовнішньої політики

— Віднині наш пріоритет — інтеграція в євроатлантичний безпековий простір з метою набуття членства в Організації Північноатлантичного договору. І дуже важливо, що це рішення НАТО, воля 29 країн-членів і воля держави — майбутнього члена організації, — наголосив Президент.

Петро Порошенко зазначив: Україна впевнено рухається шляхом, пройденим нашими найближчими сусідами, що долучилися до НАТО упродовж останніх 20 років, коли 13 країн стали його членами.

— Сподіваємося на подальшу співпрацю з Альянсом задля побудови сильної і стабільної України, відданої демократії й верховенству права, забезпечення сили та безпеки Північноатлантичного альянсу. Саме така Україна є запорукою міцної європейської і євроатлантичної безпеки, — сказав Президент.

Водночас глава держави наголосив: це не означає, що ми негайно подаватимемо заявку про членство. Це означає, що нам треба вибудувати реальні програми реформ, нашої співпраці, активізувати зусилля для досягнення необхідних стандартів. І тут необхідна допомога і співпраця з партнерами по НАТО.

— Україна готова до цього. Маємо дуже амбітну програму реформування сектору оборони і безпеки, розроблену за участю партнерів з НАТО. І ми реалізуємо мету реформ — досягнення повної відповідності критеріям членства, — сказав глава держави.

Президент Петро Порошенко переконаний: агресія Росії проти України стала поштовхом до активізації роботи Організації Північноатлантичного договору.

— Російська агресія пробудила НАТО. По суті, Альянс навіть прокинувся, що надало йому друге дихання. Союзники ще більше впевнились у необхідності об'єднання зусиль для взаємного захисту, важливості підвищення видатків на оборону і збільшення своєї присутності у світі, — заявив глава держави.

Президент зазначив, що візит Генерального секретаря НАТО і представників країн–членів Альянсу відбувається у 20-ту річницю підписання Хартії про особливе партнерство між Україною та НАТО. А два роки тому в Києві вперше відбулося засідання Ради національної безпеки і оборони України, в якому взяв участь Єнс Столтенберг.

— Росія проводить агресивні дії проти України. НАТО і союзники стоять на боці України, не визнаючи незаконної анексії Криму. Ми глибоко занепокоєні безпековою ситуацією на Сході України, яка забрала життя багатьох людей, — зазначив Єнс Столтенберг.

Генсекретар НАТО наголосив: Мінські угоди треба повністю виконувати, а спостерігачі ОБСЄ повинні мати доступ до всіх територій України.

НАША ДЕРЖАВА РОЗПОЧАЛА ДИСКУСІЮ ІЗ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПЛАНУ ДІЙ ЩОДО НАБУТТЯ ЧЛЕНСТВА В НАТО

Україна чітко визначила своє політичне безпекове майбутнє. Верховна Рада проголосувала за закон, який ставить за мету членство в НАТО як курс нашої міжнародної безпекової політики. Про це сказав Президент Петро Порошенко під час спільної прес-конференції з Генеральним секретарем НАТО.

Відповідаючи на запитання про подальший формат співпраці з НАТО й про те, чи можливе подання заявки на отримання Україною Плану дій щодо набуття членства або вступу до формату інтенсифікованого діалогу, який має Грузія, Президент зазначив: під час Комісії Україна-НАТО чітко наголошено про початок дискусії щодо запровадження Плану набуття членства для України. Цю українську ініціативу із задоволенням сприйнято в Альянсі.

Президент зауважив, що нині понад 60% українців підтримують євроатлантичну інтеграцію, тож влада має діяти відповідно до цих прагнень.

ЧЕРЕЗ ДЕСЯТЬ ТРАСТОВИХ ФОНДІВ СОЮЗНИКИ АЛЬЯНСУ МАЮТЬ НАДАТИ УКРАЇНІ МАЙЖЕ 40 МЛН ЄВРО

Президент Петро Порошенко під час засідання Комісії Україна-НАТО запропонував започаткувати трастовий фонд, що сприятиме створенню національної мережі закладів психологічної реабілітації учасників бойових дій та членів їхніх сімей.

— Обговорено питання реалізації проектів співпраці в межах трастових фондів НАТО для України, зокрема можливості їхнього подальшого фінансового наповнення і розширення напрямів практичної взаємодії, — повідомив Петро Порошенко під час спільної з Єнсом Столтенбергом прес-конференції.

Генеральний секретар НАТО у відповідь пообіцяв, що Альянс і далі надаватиме Україні практичну допомогу.

— Ми обговорили комплексний пакет допомоги Україні. Через десять трастових фондів союзники НАТО мають надати майже 40 млн євро на підтримку України в таких сферах, як командування й управління, кібербезпека та медична реабілітація, — повідомив він.

За його словами, нині триває робота з надання супутникового комунікаційного обладнання, нещодавно передано техніку для кіберзахисту, яка допоможе ключовим урядовим інституціям ефективніше проводити розслідування і захищатись від кібератак.

СПІВПРАЦЯ В ГАЛУЗІ КІБЕРБЕЗПЕКИ

— Україна співпрацює з НАТО і країнами-партнерами й у питаннях захисту від кібератак. Ми обмінюємося досвідом, отримуємо програмне забезпечення, технології і практики, новітнє обладнання для упередження кібератак та виявлення їхніх джерел, — повідомив Президент Петро Порошенко.

Він зауважив, що вже за 40 хвилин після початку останньої атаки налагоджено досить ефективну координацію українських фахівців із спеціалістами НАТО. За словами Президента, це дозволило мінімізувати хвилі нападів, які сталися 27 червня.

Петро Порошенко сподівається на розширення цієї співпраці, її краще фінансування й вищу ефективність.

Глава держави зазначив: кібератаки нині є одним із ключових елементів гібридної війни. Він також повідомив, що останню кібератаку було організовано Російською Федерацією.

Генеральний секретар НАТО своєю чергою зазначив, що Альянс непокоїть загроза в кіберпросторі: «Ми бачимо деякі закономірності в цих загрозах, які спостерігаємо певний час».

За його словами, організація почала розбудову потужнішої системи кіберзахисту своїх мереж і допоможе країнам Альянсу зміцнити власні засоби кіберзахисту.

— Також чекаємо і на співпрацю з такими державами, як Україна, партнерськими країнами в цій галузі, — зазначив він.

20 РОКІВ ОСОБЛИВОГО ПАРТНЕРСТВА З АЛЬЯНСОМ ДОЗВОЛЯЮТЬ ЯКІСНО ЗМІНИТИ ВІТЧИЗНЯНЕ ВІЙСЬКО

— Період особливого партнерства із НАТО був роками постійного розвитку та вдосконалення форм співпраці. Це дозволило Україні знаходити оптимальні напрямки якісної трансформації національних Збройних Сил, — наголосив начальник Генерального штабу — Головнокомандувач ЗС України генерал армії Віктор Муженко під час зустрічі з головою Військового комітету НАТО генералом Петером Павелом.

Генерал Петер Павел високо оцінив роботу з реформування і розвитку українського війська.

— Заслуговує на особливу повагу шлях, який Збройні Сили України подолали в останні три роки. Трансформація, через яку ви проходите, вражає, попри те, що реформи йдуть водночас із веденням постійних бойових дій на Сході держави, — зауважив голова Військового комітету НАТО. — Наша політика у військовій сфері теж зазнає змін. Ми робимо ставку не на кількість військ, а на їхню багатонаціональність, рішучість і здатність за потреби швидко нарощувати військову присутність.

За його словами, практичним втіленням такої політики є розгортання у країнах Балтії і в Польщі передових багатонаціональних угруповань Альянсу.

— Військова політика НАТО щодо Росії базується на двох стовпах. Перший — це оборона і стримування. Другий — зусилля з підтримки діалогу. Якщо в першій сфері ми досягаємо успіху, то в другій наші зусилля не приносять бажаного результату, — сказав генерал Петер Павел.

Підготував Роман ВУС

ФАКТОРИ СТРИМУВАННЯ РОСІЙСЬКОГО АГРЕСОРА

ПОЧАТОК ГІПОТЕТИЧНИХ ШИРОКОМАСШТАБНИХ ДІЙ КРЕМЛЯ ПРОТИ УКРАЇНИ СТАНЕ ДЛЯ НЬОГО ПОЧАТКОМ КАТАСТРОФИ…

Чим потужніші ЗС України, тим менша вірогідність військової агресії Росії

Ще у травні нинішнього року, доповідаючи Сенату Сполучених Штатів Америки про можливий розвиток подій у збройній боротьбі на Донбасі, американська розвідка дійшла одностайного висновку, що найближчим часом (малися на увазі 2017–2018 роки) війна на Сході України навряд чи зазнає якихось кардинальних змін за своєю сутністю та змістом. На думку американських розвідників, у нас (України) попереду тривала і виснажлива позиційна збройна боротьба, принаймні у найближчі 1–2 роки

Зокрема директор Спеціального агентства військової розвідки Міністерства оборони США (Пентагону) генерал-лейтенант Вінсент Стюарт, виступаючи перед сенаторами — членами Комітету Сенату США з питань збройних сил, зазначав:

— Конфлікт на Сході України між підтримуваними Росією сепаратистами та українським урядом, ймовірно, збережеться протягом як нинішнього, так і, можливо, наступного року, тоді як надії на повну імплементацію Мінських угод дедалі більше стають примарними.

Пан Стюарт також сказав, що «…треба при цьому мати на увазі, що Росія навряд чи відмовиться від дестабілізуючих дій на Донбасі протягом найближчого часу». Щодо перспектив суто збройних зіткнень у районі бойових дій, то подальший їх розвиток в цьому сенсі американська розвідка також змалювала доволі чітко:

«Інтенсивність бойових дій уздовж лінії зіткнення, ймовірно, буде залишатися обмеженою до рівня невеликих боїв тактичного рівня, хоча нинішній владний режим Росії буде, безумовно, зберігати готовність до різкої ескалації конфлікту та нарощування розмаху і масштабів війни». Певна частина так званих експертів та «пророків», які регулярно віщують у вітчизняних ЗМІ, істерично репетують, що найближчим часом на Україну посуне майже суцільна кремлівська орда, яка розчавить не тільки усе те, за що люди виходили на Майдан, а й країну загалом. Особливо ці крики активізувалися після анонсованої Секретарем РНБО України Олександром Турчиновим зміни формату реінтеграції окупованих районів Донбасу до складу нашої держави.

Адепти цього напрямку схильні до утрируваного сприйняття навколишньої реальності. Путінські танки за дві години домчать до Києва, усе пропало, навколо зрада, ворог ось-ось почне широкомасштабний наступ — регулярно доноситься з телеекранів, шпальт газет та численних сайтів у мережі Інтернет. У таких випадках ці «обізнані та тямущі» пророки зазвичай оперують вражаючими цифрами щодо розгортання біля наших кордонів угруповань російських військ, лякають кількістю танків у складі окупаційних формувань на Донбасі та іншими показниками, здатними до глибини душі вразити якусь домогосподарку або ветерана офісних баталій, але навряд чи викликати хвилювання в українських військовиків, які нині тримають міцну оборону на Донбасі. Цікаво, що всі ці експерти зовсім не замислюються над тим, що ж досі заважало Путіну розпочати цей горезвісний повномасштабний наступ? Що його зупиняло

АДЕПТИ «РУСКОГО МІРА» ПРОДОВЖУЮТЬ ВИБУДОВУВАТИ ПЛАНИ «ПІДКОРЕННЯ МАРСУ І БРИТАНСЬКОГО КОРОЛІВСТВА», НЕ МАЮЧИ ЖОДНИХ ПІДСТАВ СПОДІВАТИСЯ НА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЮ

і дотепер зупиняє? Чому «мирні шахтарі та металурги», які познаходили завдяки нинішньому кремлівському режиму в шахтах Донбасу та придбали у російському воєнторзі купу важкого озброєння, донині не «взяли Лондон», як вони люблять базікати в ефірі різноманітних телевізійних каналів? Де обіцяний та широко розрекламований вихід або принаймні спроба виходу «до кордонів Донецької та Луганської областей»?

Звісно, головна причина краху всіх цих планів та сподівань добре відома — дії Збройних Сил України. Саме вони та їхня здатність чинити організований військовий опір агресору стримували і сьогодні стримують Кремль від того, аби дійсно перетворитися на стихійну завойовницьку орду. Очевидно, що перш ніж мріяти про «штурми Берліна та Лондона», окупаційним військам варто було би спромогтися відбити хоча б північну частину села Зайцеве на північ від Горлівки або відсунути бодай на кількасот метрів українські війська від Ясинуватської розв'язки біля Авдіївки.

Замість цього адепти «руского міра» продовжують вибудовувати плани «підкорення Марсу і Британського королівства», не маючи жодних підстав сподіватися на їх реалізацію. А разом із ними й деякі вітчизняні експерти схильні вбачати найближчим часом заміну позиційної війни на Донбасі так званим «широкомасштабним наступом російських військ» або принаймні різкою ескалацією бойових дій.

Водночас у цьому сенсі війна на Сході України має низку особливостей, які, власне, і стримують кремлівський режим від продовження агресії саме військовим шляхом. Більше того, багато в чому встановлення на фронті певної рівноваги мало не тільки військові причини, а й зовнішньополітичні та фінансово-економічні. І саме під таким кутом треба розглядати перспективи та можливості відновлення активних бойових дій оперативно-тактичного масштабу на Донбасі у найближчому майбутньому.

А ситуація в цій сфері для агресора чим далі, тим більше стає катастрофічною. По суті, він через окупацію Криму та гібридну агресію на Донбасі опинився у ролі такого собі «крокодила», який ухопив шматок, більший за той, який здатний проковтнути. І виплюнути він його також з певних причин не може…

Звісно, цей кремлівський «крокодил» у відчаї від усвідомлення неминучого фатального кінця може спробувати атакувати. Але що з того вийде?

З військового погляду, це буде дуже дорого для Кремля. Причому в усіх сенсах — і за ймовірними людськими і матеріальними втратами, і за фінансовими вкладеннями в підготовку та проведення такої кампанії. І навіть у випадку більш-менш швидкого розгрому регулярного українського війська (що, зрештою, зовсім не є очевидним навіть у разі застосування ворогом ядерної зброї, особливо в контексті набуття ЗС України протягом останнього часу високого рівня боєздатності) і, відповідно, припинення існування як цілісної системи української держави, це зовсім не гарантує Путіну і його компанії кінцеву перемогу в Україні. Адже й тоді українці навряд чи припинять чинити опір агресору, перевівши боротьбу з ним із конвенціональної форми в асиметричну. Отже, традиційно схильні, вправні та вмілі у веденні боротьби в підпіллі та партизанськими методами українці отримають значний шанс зрештою знесилити ворога та розгромити його. А коли пригадати, що окуповану 40-мільйонну країну доведеться «утримувати» та «годувати», то шанси на російську окупацію стають і зовсім примарними (достатньо пригадати, що навіть сьогодні захоплену третину Донецької та Луганської області російський бюджет ледве тягне).

З позицій зовнішньої політики, яка нерозривно пов'язана з фінансово-економічною кон'юнктурою в самій Росії, широкомасштабна агресія проти України, як і будь-яке масштабне загострення в районі ведення бойових дій, безумовно, стане для путінського режиму катастрофою. Щоб це зрозуміти, достатньо оцінити в ракурсі макроекономічних категорій ефект, який чинять на російську економіку та фінанси вже запроваджені міжнародні санкції за гібридну агресію у Криму та на Донбасі. Навряд чи у випадку її розширення або переведення в конвенціональну форму ці санкції будуть зняті чи бодай полегшені. Вони радше перетворяться на суцільну політичну та фінансово-економічну ізоляцію країни-агресора, а рух українського спротиву, безумовно, отримає всебічну, також і військово-технічну, підтримку світової спільноти. Окрім того, не слід забувати про активи нині владарюючої російської еліти, які переважно «складовані» на Заході. Як кажуть у таких випадках, один необережний рух — і ці активи дуже швидко перетворяться на пасиви.

Отже, підбиваючи підсумки, можна визнати, що американська військова розвідка, доповідаючи у травні цього року своїм сенаторам про найближчі прогнози відносно агресії РФ проти нашої країни, значною мірою мала рацію. Об'єктивних причин для розширення саме у військовому сенсі поки що немає. Останні теракти, організовані російськими спецслужбами в Україні проти офіцерів вітчизняних спеціальних служб та Сил спеціальних операцій, це опосередковано підтверджують. Образно кажучи, замість танка та гармати кремлівський режим в агресії проти України вирішив застосовувати плащ та кинджал.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Бійці теробороні проходили вишкіл під керівництвом досвідчених інструкторів

ЗАГОНИ ТЕРОБОРОНИ ГОТУВАТИМУТЬ У КОЖНОМУ РАЙОНІ

ТАКИХ НАВЧАНЬ ПІДРОЗДІЛІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНА ЩЕ НЕ ЗНАЛА

В Україні завершилися навчальні збори загонів територіальної оборони. Підготовці підрозділів, які в разі початку масштабної збройної агресії чи з настанням певних надзвичайних ситуацій могли б швидко зібратися й стати до охорони та оборони особливо важливих об'єктів, і керівництво оборонного відомства, і органи самоврядування надають великого значення. У цих заходах узяли участь кілька тисяч резервістів. Основна мета зборів — удосконалення злагодженості дій між органами військового управління, правоохоронцями, держадміністраціями в плануванні й управлінні силами та засобами теробороні

Стартового дня навчань мені вдалося побувати на Великополовецькому полігоні, що на Київщині, куди прибула на десятиденний вишкіл рота охорони Дарницького райвійськкомату столиці.

Напередодні хлопців одягали, налаштовували психологічно, облаштовували їхній побут. А на ранок наступної доби вони майже всі вже перезнайомилися. Хтось розповідав про бойові будні в АТО (кожного дев'ятого бійця загону свого часу було мобілізовано у військо), а хтось тільки-но призвичаювався до однострою й захоплено слухав оповідки бувалих фронтовиків. Командири шикують підлеглих: вони готуються одержувати зброю, а ті, котрі ще не складали військової присяги, налаштовуються на врочисту мить у своєму житті.

— Військовозобов'язані з-поміж територіального резерву, які виявили бажання й відповідали певним вимогам, займалися інтенсивною бойовою підготовкою в аспектах, котрі знадобляться в разі, якщо розпочнеться масштабна агресія, — зауважує військовий комісар Дарницького райвійськкомату в м. Києві полковник Віталій Чекаленко. — Це тактична, спеціальна, інженерна, медична підготовка, військово-патріотичне виховання, обмін бойовим досвідом. Запрошено інструкторами як офіцерів, так і волонтерів. Хлопці тренуватимуться й на об'єктах у Києві, які, можливо, доведеться боронити. Сподіваюся, що серед цих чоловіків є майбутні контрактники.

З-поміж дарницьких оборонців чимало людей як поважного віку, так і статусу. Приміром, командиром роти охорони Дарницького райвійськкомату є капітан запасу Богдан Єременко — знаний дипломат-міжнародник, голова фонду «Майдан закордонних справ». Він постійно знаходить серед інших важливих проблем час на підтримання армійського вишколу, щоб мати змогу захистити щонайменше власну домівку та район, де живе.

— Ситуація з війною засвідчила: уміння обороняти своє місто, зрештою, і всю країну, абсолютно не зайві. Може, не всі ми готові одразу вирушити на передову, проте в нашому товаристві достатньо чоловіків, які готуються до відсічі ворогові. Країні потрібно далі вчитися продуктивно жити в умовах постійної загрози з боку Росії. Найважливіше, що може дати таке навчання, — це те, чого нас ніколи не вчили, ціннісну підготовку: за що воюєш, кого захищаєш, — пояснює Богдан Васильович. — Система територіальної оборони існувала в теорії, а тепер час вивести її в практичну площину, тобто розробляти, перевіряти й упроваджувати справді дієві процедури її роботи. І такі полігонні навчання в цій справі просто незамінні. У мене є із чим порівняти, бо я не перший рік беру участь у таких заходах. Тож констатую: рівень підготовки загонів теробороні зростає.

ВЕЛИКОГО НАСТУПУ МОСКОВІЇ НЕ СТАНЕТЬСЯ, ЯКЩО В КРЕМЛІ ЗНАТИМУТЬ, ЩО В УКРАЇНІ Є МІНІМУМ ОДИН МІЛЬЙОН ЧОЛОВІКІВ, ГОТОВИХ БУДЬ-ЯКОЇ МИТІ ВЗЯТИ ЗБРОЮ Й БИТИ ВОРОГА

— Українська система підготовки резервістів повинна орієнтуватися на зразки, які себе ефективно проявили. Приміром, в Ізраїлі фактично кожен громадянин є захисником країни, проходить підготовку на різних рівнях, саме так усвідомлюючи громадянський обов'язок, — розповідає заступник командира роти по роботі з особовим складом Святослав Стеценко, полковник запасу, один із засновників ГО «Рух сприяння територіальній обороні України». — Жодна суто військова підготовка не дає результату, коли люди не розуміють, що повинні обороняти країну. І найвищий прояв духу, патріотизму, який демонструють наші добровольці, військові, варто професіоналізувати. Я не хочу повторення пройденого, коли люди йшли в бій непідготовленими й вчилися на крові побратимів та власній. Потрібно, щоб усі громадяни, які хочуть набути початкового рівня військової підготовки, могли це зробити й далі підтримували здобуті кондиції. Великого наступу Московії не станеться, якщо в Кремлі знатимуть, що в Україні є мінімум один мільйон чоловіків, готових будь-якої миті взяти зброю й бити ворога. Хай вони без танків і літаків, але для того, щоб убити ворожого танкіста або льотчика, достатньо однієї кулі. Тому в країну, яку громадяни масово готові захищати, ніхто не полізе.

Кримчанин «Берет» служив у «Айдарі» з травня 2014-го до листопада 2015-го. Станиця Луганська, Щастя, Металіст, Лутугине, луганський аеропорт, Велика й Мала Вергунки — його бойова географія. Він пройшов шлях від рядового бійця до командира взводу. Нині — взводний роти охорони військкомату.

— Загони теробороні потрібні. Але варто подбати хоча б про проміжний варіант володіння населенням вогнепальною зброєю… У Криму п'ять «казаков» з автоматами практично контролювали райцентр. І патріоти нічого не могли з ними вдіяти, — каже «Берет». — Хто зміг, виїхав на материк, долучився до боротьби. Якби в нас була легальна зброя, ми не дали б козачкам волі. Нам же ніхто на війні не казав, що ми неадекватні! Це треба виправити. Аби було, приміром, як у Швейцарії. Тому я за розвиток загонів теробороні та за адекватний закон щодо володіння населенням вогнепальною зброєю.

Геннадій КАРПЮК

УКРАЇНА ПАМ'ЯТАЄ, ЯК КРЕМЛЬ ХОТІВ ОБДУРИТИ СВІТ 2008-го

Загалом навчання відбувалися під керівництвом командувача Сухопутних військ ЗС України генерал-лейтенанта Сергія Попка. На Кіровоградщині він оглянув військове містечко, оцінив організацію побуту, всебічне забезпечення військовозобов'язаних, відвідав локації практичної підготовки. Перевірив і те, як резервісти служать на блокпостах, наскільки посилено об'єкти місцевої інфраструктури, які виявлено проблеми під час зборів.

Генерал-лейтенант Сергій Попко зазначив: навчання з підготовки до територіальної оборони в таких масштабах у країні відбуваються вперше. Цікаво, що командувач зустрічався з представниками литовської військової делегації, яка перебувала на Кіровоградщині задля обміну досвідом. Зокрема, українцям була корисною практика, про яку розповів очільник Добровольчих сил охорони краю Литовської Республіки полковник Артурас Ясінскас.

Відвідуючи вишкіл загонів теробороні на Тернопільщині, командувач Сухопутних військ зазначив, що Україна завчасно готується до адекватного реагування на ймовірні воєнні загрози, які криються в масштабних навчаннях ЗС РФ «Захід-2017», котрі відбудуться на теренах Росії й Білорусі.

— Досвід свідчить: чимало воєнних конфліктів починалися з офіційних військових навчань. Ми пам'ятаємо, як Росія провела «Кавказ-2008», на весь світ повідомивши про їхнє завершення, а техніку, озброєння й матеріальні засоби залишила в районі навчань. А потім приховано повернула особовий склад та окупувала частину Грузії. Щоб запобігти такому, ми готуємо загони територіальної оборони в кожному районі України, — сказав генерал-лейтенант Сергій Попко.

Отже, на десятках полігонів і навчальних центрів, навколо держадміністрацій, військкоматів, мостів та інших стратегічних об'єктів по всій Україні тривав інтенсивний вишкіл загонів теробороні. Бійці стріляли з усіх видів стрілецької зброї, вивчали особливості інженерної справи та основи мінної безпеки, засади тактичної медицини, принципи злагодженості під час колективних дій, рух пересіченою місцевістю тощо. А з ними тренувалися й військові командири, керівники та посадовці кількох відомств і рівнів одразу. Училися взаємодіяти, щоб, коли настане час, а він настає чомусь завше несподівано, кожен знав своє місце як кризовий управлінець. Звісно, треба до цього готуватися. Хоч би так, як на Харківщині, де в останні два роки успішно реалізовують програму з організації територіальної оборони, бюджет якої становить 5 млн грн.

Геннадій КАРПЮК

Оператори готують безпілотник Spectator-M до старту

БЕЗПІЛОТНИЙ КОМПЛЕКС SPECTATOR-M ПЕРЕВІРЯЮТЬ У РАЙОНІ АТО

КОМПЛЕКС СТАНОВЛЯТЬ ТРИ ЛІТАЛЬНІ АПАРАТИ, НАЗЕМНА СТАНЦІЯ, ПАНЕЛІ РАДІОУПРАВЛІННЯ, КОМПЛЕКТ БАТАРЕЙ, АНТЕН ТА РЮКЗАКІВ ДЛЯ ТРАНСПОРТУВАННЯ

Безпілотний авіаційний комплекс БпАК-МП-1 Spectator-M, подолавши п'ятнадцять кілометрів над територією окупованої Луганщини вже знижувався перед заходом на посадку, коли оператор цього комплексу помітив, що координати польоту апарата різко змінилися. За інформацією, що висвітилася на дисплеї, безпілотник за декілька секунд перемістився на три кілометри північніше, а ще через півхвилини знову двічі поміняв своє місцезнаходження. Стало зрозуміло, що ворог за допомогою засобів радіоелектронної боротьби намагається втрутитись у навігаційну систему БпЛА.

Цей хакерський прийом, відомий як спуфінг або ж містифікація, часто застосовується противником, щоб збити з пантелику нашого оператора. Його суть — за допомогою фіктивних координат ввести в оману не сам апарат, а людину, яка ним керує. У такій ситуації оператору слід не панікувати та своєчасно зрозуміти підступні наміри ворога. Оператор поступово та делікатно зменшив висоту польоту свого «птаха», ведучи Spectator-M уже в мануальному (тобто ручному) режимі. Адже відеоканал дозволяє йому орієнтуватися на місцевості, а рівна робота командно-телеметричного каналу ніби зв'язала невидимою ниткою його руки з літальним апаратом. Віртуально він був на борту безпілотника…

Маленька цятка, що з'явилась на горизонті, заспокоїла всіх. Уже за три хвилини розкрився червоний парашут, який плавно опустив неушкоджений апарат на зелену галявину. Ще один день підконтрольної експлуатації БпАК-МП-1 Spectator-M завершився успішно.

З початку агресії російські війська розгорнули на окупованій території Донбасу сучасні системи ППО і РЕБ. Противник фактично встановив над нею безпольотну зону і намагається повністю закрити її для аеророзвідки.

— Під час підконтрольної експлуатації БпАК-МП-1 Spectator-M ми почали його доопрацьовувати. І вже багато чого вдосконалили з урахуванням вимог військових, — говорить заступник голови правління ВАТ «Меридіан» ім. С.П. Корольова Валерій Ярошенко. — Попри активне застосування ворогом засобів РЕБ, ми не втратили жодного безпілотного апарата. Spectator-M продовжує успішно виконувати завдання.

ПОПРИ АКТИВНЕ ЗАСТОСУВАННЯ ВОРОГОМ ЗАСОБІВ РЕБ, НЕ ВТРАЧЕНО ЖОДНОГО БпАК SPECTATOR-M

Комплекс обслуговують три людини. Він складається з трьох літальних апаратів, наземної станції, панелі радіоуправління, комплекта батарей, антени та рюкзаків для транспортування. За таких, здавалося б, невеликих розмірів БпАК-МП-1 має двадцятикілометровий радіус дії відео- та радіоканалів. Командно-телеметричний канал передає інформацію про положення, параметри польоту і координати цілей, а також забезпечує програмування системи автоматичного керування. Швидкісний діапазон польоту БпАК Spectator-M — від 40 до 120 км/год. Це дозволяє за короткий проміжок часу дістатися необхідного району та на невеликій швидкості проводити детальну розвідку.

На модернізованому зразку якість зображення, передана з відеокамери, достатньо чітка, щоб розпізнавати та ідентифікувати техніку та живу силу ворога в режимі онлайн. А за ціною Spectator-M, як зазначає Валерій Ярошенко, навіть із модифікованим модулем корисного навантаження та навісним устаткуванням є значно дешевшим за імпортні аналоги, що виконують ті ж функції.

Ярослав МЕЛЬНИЧУК

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Тарас Потягач, полковник, начальник управління безпілотної авіації штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України:

— Серед переваг Spectator-M є його зручність у транспортуванні: розміщується в трьох ранцях. Щоб скласти безпілотник та підготувати його до запуску, достатньо п'ятнадцяти хвилин, що важливо в умовах бойових дій. Проте доцільним було б включити до складу комплексу й автомобіль, що зробить БпАК Spectator-M мобільнішим.

НА ВІДРЕМОНТОВАНИЙ Мі-14ПЛ ДАЛИ ВІСІМ РОКІВ ГАРАНТІЇ

На державному підприємстві «Конотопський авіаремонтний завод «АВІАКОН» відремонтували вертоліт Мі-14ПЛ для потреб національних Військово-Морських Сил. Цей морський багатоцільовий протичовновий гвинтокрил берегового базування має дійсно унікальні можливості. Він здатний перебувати у повітрі чотири з половиною години (більше за решту вертольотів), на двісті кілометрів збільшувати радіус висвітлення надводної обстановки під час супроводження кораблів та здійснювати пошук і знищення ворожих підводних човнів. Мі-14ПЛ також використовують для пошуку диверсантів, розвідки, висадки морських десантів та підняття груп з води після виконання спеціальних завдань, переміщення вантажів на зовнішній підвісці та транспортних перевезень. Для збільшення дальності його польоту можуть встановлюватися два додаткові паливні баки.

За словами заступника командира з інженерно-авіаційної служби бригади морської авіації підполковника Віталія Ушкалова, завод дає гарантію на вісім років, що дозволяє повною мірою планувати операції бригади. На жаль, ремонтними роботами не було передбачене відновлення герметичності вертольотів, тому сідати на воду гвинтокрил поки що не може. Проте відсутність герметичності не є критичною. Адже виконання пошуково-рятувальних завдань проводиться і за допомогою рятувальної лебідки, яка здатна підняти одночасно трьох осіб. Окрім того, наявність десяти рятувальних плотів на двадцять місць кожен дозволяє проводити операції з порятунку екіпажів кораблів, які зазнали лиха.

Загалом до кінця 2017 року, відповідно до раніше укладеного контракту, відновлять ще два такі вертольоти, а в 2018-му здійснять модернізацію ще одного Мі-14ПЛ.

Дмитро ЗАВТОНОВ

ТЕ, ЩО НАЗЕМНА РОЗВІДКА ЗА МІСЯЦЬ ПРОХОДИТЬ НОГАМИ, ВОНИ ЗА 40 ХВИЛИН ЗНІМАЮТЬ СВОЄЮ «ПТАШКОЮ»

АЕРОРОЗВІДНИК ДМИТРО РОЗПОВІВ ПРО ОСОБЛИВОСТІ СВОЄЇ РОБОТИ

«У нас дуже цікавий підрозділ. Служба — суцільне «задоволення»: гасаємо джипом відносно непоганими дорогами, запускаємо дрон, милуємося краєвидами, монтуємо відео... Ми не шикуємося за «надцять» секунд, не ходимо строєм. Ми просто працюємо. Так, працюємо багато, але з абсолютним розумінням того, що щодня робимо вкрай потрібну справу»

Команда аеророзвідників у роботі

Дмитро зі своєю «пташкою»

Підрозділ, у якому служить аеророзвідник Дмитро, і справді унікальний. Адже більше як рік тому було офіційно створено новий для Збройних Сил військовий організм. Левова частка його завдань, але, звісно, не вся, — це аеророзвідка. Дмитро зізнається, що вибір специфічного військового фаху для нього був логічним.

— Оскільки до війни я був архітектором, маю непоганий окомір, тож аеророзвідка для мене — це те, що треба, — розповідає він. — До того ж мені вже за сорок, і для піхоти я, мабуть, уже не такий корисний. 2015-го пішов у «Азов», працював аналітиком в артрозвідці. Коли влітку 2016-го покликали в Збройні Сили, зібрав гроші на «пташку» — й уже рік як служу аеророзвідником.

— Тобто безпілотник купували самостійно? Це ж чималі кошти? — перепитую Дмитра.

Виявляється, поки що підрозділ і справді застосовує в роботі не лише техніку, яку надало Міністерство оборони. Зокрема, безпілотник «Лелека-100» для аеророзвідника придбали через волонтерський фонд напряму у виробника.

— На сьогодні «Лелека-100» є чи не найкращою «пташкою» на фронті за співвідношенням ціна/якість. Вона — найуніверсальніша з тих, що сьогодні маємо. Цей апарат дає змогу виконувати розвідувальні операції на передовій і в близькому тилу противника. За потреби він може корегувати роботу далекобійної артилерії. Ми спостерігаємо за переміщенням російських загарбників, фіксуємо їхню техніку, заборонену Мінськими угодами на позиціях, знімаємо опорники, щоб бачити, які роботи вони здійснюють, шукаємо арту. Тобто бачимо обстановку станом на зараз. Інформацію передаємо іншим підрозділам, завдяки чому можна знайти та нейтралізувати найнебезпечніші позиції противника. Зрештою, ми робимо те саме, що й піша розвідка. Тільки те, що вони за місяць проходять ногами, ми за 40 хвилин знімаємо «пташкою».

І хоч влучити в безпілотник, робоча висота якого — мінімум кілька сотень метрів, досить важко, російські загарбники стріляють по наших безпілотниках регулярно. Зазвичай — просто щільним вогнем.

«ЛЕЛЕКА-100» Є ЧИ НЕ НАЙКРАЩОЮ «ПТАШКОЮ» НА ФРОНТІ ЗА СПІВВІДНОШЕННЯМ ЦІНА/ЯКІСТЬ. ВОНА — НАЙУНІВЕРСАЛЬНІША З ТИХ, ЩО СЬОГОДНІ МАЄМО»

— Коли ворог почав стріляти по «Лелеках» із зенітно-ракетного комплексу «Оса», ми зрозуміли, що це визнання як ефективності нашої роботи, так і неспроможності розв'язати проблему боротьби з українськими БпЛА лише засобами РЕБ, — каже Дмитро. — Якось проти вітру «пташка» висіла майже на місці хвилин із 30. Весь час супротивник валив по ній зі свого опорника. Та її реально майже не видно на такій висоті, тож він тільки даремно набої витрачав. Стріляють як із піхотного озброєння, так і з «зушок», та й РЕБ намагається нас давити. Ми все це бачимо на відео: трасери в камері миготять регулярно.

По той бік лінії фронту застосовують як любительські пристрої, так і професійні військові безпілотники російського виробництва «Орлан».

— Їхні «Орлани» — це безпілотники зовсім іншого рівня, та ми складаємо їм гідну конкуренцію. Нам би більше «пташок» і більше операторів… Та ще якби хлопці так не трусилися над технікою, бо ж матеріальна відповідальність… Якщо «пташку» підіб'ють, то ще спробуй довести, що ти не винен. Мою «Лелеку» поки що не взяли на облік, і я із цим не поспішаю, бо так можу спокійніше працювати, не боячись утратити «витратний матеріал».

Однак більшу частину робочого часу розвідники працюють, не запускаючи дрон, а за комп'ютером. Грамотно обробити відео, зняте безпілотником, не так просто. Запитую, що найбільше здивувало його з того, що записала «Лелека».

— Нещодавно усвідомив, що Бойківське (до 2016 року — Тельманове) має вигляд, як лінія Мажино (система французьких укріплень під час Другої світової війни. — Авт.). Ворог дуже серйозно окопується, у нього в тилу стоять готові опорники для заходу військ. Кількість окопів і траншей справді вражає. Дивишся з величезної висоти на метушню, яка відбувається на землі, а там усе буденно: танки, БМП, «Шилки», «мотолиги», «Урали»… І лише кулі свистять навколо, бо ж російські окупанти не шкодують на нас набоїв.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«В ІДЕАЛІ ОПЕРАТОРИ БпЛА МАЮТЬ ТРЕНУВАТИСЯ КОЖНОГО ДНЯ НА ТРЕНАЖЕРАХ ТА ПРОВОДИТИ НАВЧАЛЬНІ ПОЛЬОТИ»

Командир підрозділу Михайло

«Вам розповісти про перспективи чи про реальний стан речей?» — запитує командир підрозділу аеророзвідників молодший лейтенант Михайло у відповідь на питання про використання дронів у районі АТО.

Каже, якщо раніше аеророзвідка трималась здебільшого на волонтерських розробках, то зараз на озброєння надходять якісні державні зразки. І хоч такі машини, пристосовані до реалій 2017 року, проблем у цієї інноваційної для української армії спеціальності ще вкрай багато.

— Раніше нічого подібного у війську не було, — ділиться Михайло. — Основною проблемою особисто я вважаю те, що у військових навчальних закладах потрібно з самого початку визначити курсантів, які будуть займатись аеророзвідкою. Адже спеціальність непроста, розібратись із тонкощами за кілька тижнів спецкурсів неможливо. Потрібні люди з нестандартним мисленням. На жаль, зараз відчувається великий дефіцит кваліфікованих кадрів. Пілот у певний момент на кінчиках своїх пальців тримає фактично велику суму грошей. Від його вправності, реакції та розрахунків залежить успіх виконання завдання і те, чи здобуде екіпаж важливу інформацію. В ідеалі оператори БпЛА мають тренуватися кожного дня — на тренажерах, реальних комплексах, проводити навчальні польоти…

Михайло зізнається, що коштів на аеророзвідку потрібно багато. Проте і користь, яку від них отримує військо, важко переоцінити.

— Повітряна розвідка дає об'єктивні результати, — пояснює офіцер. — До прикладу, у нас є конкретна фотографія, на якій зображено танк, що стоїть на забороненій Мінськими угодами відстані. Ми можемо не просто на словах, а об'єктивно довести порушення угод, показавши картинку. Повітряна розвідка активно співпрацює з наземною. Коли поєднуються дані, отримані різноманітними шляхами, можна скласти єдину чітку картину.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

Танк 17-ї отбр в районі Дебальцевого

Кавалер ордена Богдана Хмельницького III ступеня старший лейтенант Олексій Вакульчук

Кавалер ордена «За мужність» III ступеня командир роти капітан Олег Яковенко

ЦІ ЛЮДИ МІЦНІШІ ЗА ЇХНІ ТАНКИ

ТАНКІСТИ 17-Ї ОТБР З ЧЕСТЮ ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

Останні бої за Дебальцеве були надзвичайно запеклі — росіяни наче оскаженіли, не рахували ані втрат, ані боєкомплект. Ними було задіяне майже все, крім авіації, — великокаліберні гармати, реактивна артилерія, міномети. Атаки і обстріли не вщухали

Наприкінці січня резервну групу лейтенанта Олександра Константинова у складі трьох танків (командири екіпажів — старший лейтенант Олексій Вакульчук і тоді ще старший лейтенант Олег Яковенко) було відправлено на Рідкодуб для посилення групи, що тримала там оборону, допомогти екіпажам Олексія Селищева та Олега Лебеденка.

…Нікішине постійно піддавалося обстрілам, утримувати його було дедалі складніше, і згодом село було залишене. Підрозділи 128-ї і 25-ї бригад відійшли на Кам'янку і Рідкодуб. Обстріли, особливо з 120-мм мінометів, посилювалися. В один із днів три російські танки атакували Рідкодуб. Наші вступили в бій. Як пригадує Олександр Константинов, він спочатку вдарив по ворогу осколково-фугасним снарядом (ОФС), збив з башти елементи динамічного захисту й побачив у приціл, що панцерник вже не рухається. Додав туди бронебійним — й той запалав. Другий російський танк також був згодом знищений, а третій встиг відійти. Вночі його «ловили на живця» — Олег Яковенко і Олексій Вакульчук їздили вздовж лісосмуги, а в цей час розвідка за звуком шукала танк, але не виявила.

З Рідкодуба почали вивозити наших поранених. Колона під знаком Червоного Хреста, що йшла на позицію «Балу», потрапила в засідку, колона з боєприпасами на Рідкодуб теж була зупинена, прорвався лише один танк. Це означало оточення…

Під час одного з обстрілів загинув командир танка Олексій Селищев. Мінометний осколок пробив легеню. Шансів його врятувати не було.

В один із днів танк Яковенка виїхав з лісосмуги, щоб обстріляти об'єкти у посадці напроти — щось на кшталт ремонтної бази. Стріляли не спішно, причому Олег коригував стрільбу, стоячи на сидінні, — не працювала система стабілізації. Вистрілявши 12–15 ОФС, почали відходити заднім ходом. Олег коригував відхід, сидячи на броні, обстановку попереду не бачив. «По нашому танку довбонули бронебійним з Т-72, але не влучили, — розповів механік-водій Олександр Шаповал. — Повернулися без втрат. У цей час по нашій позиції почала бити одна російська «сімдесятдвійка», а друга лупила по сусідній. Вогонь був інтенсивний, бій наростав. На відсіч виїхав екіпаж старшини Олега Лебеденка на танку «Чайка» і… потрапив у пастку. Виявилося, що один російський танк виманював, а другий добивав. Обстановка ускладнювалась тим, що на виході з Рідкодуба навіть дуже досвідчений екіпаж не міг маневрувати — все видно крізь дерева. «Чайка» спалахнула, танкісти повистрибували з машини. Попеклися, але, на щастя, залишилися живі. Того ж дня був підбитий танк Олега Яковенка.

Початок лютого був напруженим. Екіпажі Яковенка, Вакульчука і Константинова чергували по дві години двічі на день на позиції «Ворота» по дорозі на перехрестя Рідкодуб — «Балу» — Круглик — Нікішине.

6 лютого вранці, у день виходу з Рідкодуба, наша батарея «Градів» дала залп по ближній лісосмузі, ракети лягали за 100–200 метрів від позицій, на яких вели спостереження танкісти. Потім почалася інтенсивна стрільба біля станції і приватного сектору. За кілька годин бою нашим вдалося прорвати оточення російських окупантів. Для його розширення пішли групи з 5–10 бійців — усі, хто не був задіяний на постах. Ворог вдався до контратаки. Назустріч йому в Рідкодуб пішов танк Константинова. Олександр сів на місце навідника. За командира був Олексій Вакульчук, цивільна людина, інженер-конструктор. Він за посадою був заступником командира роти з виховної роботи, але із самого початку служби наполегливо вивчав техніку — прагнув стати справжнім танкістом. Як кажуть його побратими, він ним став.

Бій 6 лютого в Рідкодубі був коротким і страшний. У будинках приватного сектору вже нишпорили російські окупанти. Танк Константинова, Вакульчука і Парахіна для їхнього знищення почав трощити будівлі, ведучи вогонь переважно з баштового кулемета. Олексій Вакульчук виліз з люка на башту, щоб замінити короб зі стрічкою набоїв. Ворожа протитанкова керована ракета (ПТКР) влучила в башту, пробила броню. Офіцер загинув миттєво. Це була перша ракета. Другу затримав динамічний захист… Парахін вивів танк, а обпеченого і пораненого Константинова встигли відправити до шпиталю.

НА ПЕРЕГОВОРАХ У МІНСЬКУ ДЕБАЛЬЦЕВЕ НЕ СТАЛО «КОЗИРЕМ У РУКАВІ» КРЕМЛЯ

По Рідкодубу били з двох напрямків: наші артилеристи — щоб не підійшло підкріплення з далеких околиць Нікішиного, а російські окупанти боялися, що селище відіб'ють.

Ворог атакував хвиля за хвилею. Тоді ще ніхто не знав, що ведеться дуже напружена робота з підготовки Мінських домовленостей 2015 року. Канцлер Німеччини Ангела Меркель разом із тодішнім Президентом Франції Франсуа Олландом прибули в Київ для зустрічі з Петром Порошенком. Путіну потрібно було будь-що довести, що Дебальцеве вже контролюють бойовики, а угруповання ЗС України оточене. Тому росіяни немов сказилися й не зважали на свої втрати. Рідкодуб перетворився на пекло. Єдиний вцілілий з трьох танків 17-ї вийшов з нього, буквально обліплений людьми. Бійці, які сиділи з правої сторони по ходу руху стріляли по противнику, що обстрілювали танк з РПГ. Автомати не змовкали. Ліва сторона вела бойове спостереження. В'ячеслав Парахін вів танк зигзагами, чим майстерно уникав влучень. Та «ведмедик» дійшов до пагорба і заглух — радіатори після тарану будівель були вщент забиті сміттям.

— Усе. Потяг далі не йде. Звільніть вагони... — хрипко скомандував Олег Яковенко.

Побитий, з уламками будинків на броні, заляпаний кров'ю, з простреленою баштою, залишками турелі кулемета і поникою гарматою танк скособочено завмер. Хтось торкнувся розпеченого від невпинної стрілянини ствола одного з автоматів і скрикнув від болю. Хтось плюнув… Кисло пахло порохом, солодкувато — дизельним вихлопом, вогко — землею і мокрою цеглою.

Впритул до правої гусениці зібралися всі, хто виходив з Рідкодуба разом з танкістами. Останніх підібрали біля вокзалу — поспіхом забинтованих, з бурими плямами крові на пов'язках. Було холодно… Над головами посвистували кулі, але високо і майже безпечно. Деякі влучали в башту, одна дзенькнула по відкритому люку і впала всередину танка. Ще одна вдарила в коробку ДЗ і зрикошетила від неї.

Старший групи Олег Яковенко розумів, що сидіти в цій ямі довго не можна. На підтвердження в небі моторошно завило, і перша міна гепнула з перельотом. За нею прилетіло ще три — і вибухи лягли, як по лінієчці.

«З боку Нікішиного працюють. Швидко розгорнулися...» — оцінив командир.

У рації шипіло, але сусіди — мінометники 30-ї омбр — зрозуміли, що від них вимагалося. У проміжок між Нікішиним і Рідкодубом полетіли міни.

В'ячеслав Парахін у відповідь на німе запитання похитав головою — танк не заводився. Наступні дві міни лягли зовсім близько, гарячий осколок впав у сніг і зашипів. Треба було відходити. Так почався піший «туристичний похід» групи Яковенка.

Поранених несли на ношах, вели під руки. Подолали десь з 15 кілометрів. Дорогою побачили підбитий танк 30-ї омбр, що застряг у багнюці. Рація працювала, танкісти повідомили про групу, але відповідь не розчули. Пройшли ще близько кілометра. Хтось придивився до одного з поранених.

— Ти живий?

Той не відповів... Так... Ч-ч-чорт...

— Стій!

Усі зупинилися і опустилися на змішаний із землею та брудом сніг.

— Живий... Дихає. Вії тремтять...

Усі зітхнули із полегшенням. Яковенко оглянув групу. Усі виснажені, дихають зі свистом, хрипом. Хтось у касці, хтось у в'язаній шапочці, хтось у шлемофоні…

Несподівано вітер доніс брязкіт і ревіння мотора. Розосередитися часу не залишалося. Звук наростав, було чути клацання кришок жалюзі. Поспішають... Але хто? Дві машини швидко наближалися...

Два приземкуваті, схожі на коротколапих безхвостих ящірок броньовики, викидаючи султани майже чорного диму, немов винюхали групу виснажених, стомлених людей і помчали до них, видираючи із землі грудки і шматки льоду...

Це були «мотолиги» з «тридцятки». На них виснажені оборонці Рідкодуба дісталися до «Хреста». Яковенко попросив зв'язок й доповів начальнику штабу бригади Олександру Салтицькому про вихід групи.

…Долетів запах їжі, і люди відчули, як зголодніли. Вночі приїхали на «Уралі» заступник комбата майор Олексій Рогожников та заступник з технічної частини майор Ігор Голембйовський і забрали своїх у розташування батальйону. Там збиралися всі, хто виходив з плацдарму. Батальйон втратив 10 солдатів і офіцерів загиблими, понад 50 було поранено.

У Дебальцевому ще залишались артилеристи з «Градами». На батарею капітана Олександра Плотнікова, який зіпсував росіянам багато крові, йшло справжнє полювання, але дарма. Під Логвиновим його майже «затисли», але радіти російським окупантам довелось недовго. То був, мабуть, чи не єдиний випадок під час цієї війни, коли «Гради» били «прямою наводкою» — на відстань 1,5 км. Після такої роботи вже ніхто не заважав виходу батареї.

Дебальцеве було захоплено. Але ціна виявилася надмірною навіть для ворога. Побачивши, скільки солдатів втрачено, застрелився командир 2-го танкового батальйону 5-ї бригади «ДНР» «Оплот».

На переговорах у Мінську Дебальцеве не стало «козирем у рукаві» Кремля.

***

Після Дебальцевого підрозділи 17-ї бригади виконували бойові завдання на інших ділянках фронту…

Олександр ШУЛЬМАН

Закінчення.
Початок у номері за 22 червня, 28 червня та 6 липня 2017 року

«ПІСЛЯ САЛЬТО В ПОВІТРІ КАМАЗ ВПАВ НА ОКОП. Я ПОДУМАВ: «УСЕ... КІНЦЕВА...»

ВИЖИТИ В ОТОЧЕННІ ПІД ІЛОВАЙСЬКОМ, ЗАНОВО НАВЧИТИСЯ ХОДИТИ ПІСЛЯ ВАЖКОГО ТРАВМУВАННЯ ТА ПОВЕРНУТИСЯ ДО СТРОЮ ПІД СИЛУ ВІННИЧАНИНУ ВЛАДУ СОРДУ

Для Влада Сорда війна за Україну розпочалася на Майдані й триває досі. Окрім перемог на полі бою, він відзначився й на мистецькому фронті — пише вірші, що бачить уві сні

Влад майже закінчив Кримський юридичний інститут Національної академії імені Ярослава Мудрого. Він міг би стати гарним юристом, бо вже під час навчання практикувався у Верховній Раді АР Крим. Але не сталося. Побиття студентів для вихованого у скандинавських традиціях парубка (його дід Вольфганг — норвежець за походженням) виявилося несумісним із життєвими принципами. Він однозначно вирішив, що має бути на Майдані.

— До столиці я приїхав разом із другом десь за тиждень до початку 2014 року, — розповідає Влад. — Усюди панували протестні настрої. Революція гідності, як її влучно назвали пізніше, набирала обертів. Ми були самі по собі. Та після сутичок на Грушевського приєдналися до хлопців загону «Правого сектору» «Вікінг», що розміщувався на п'ятому поверсі Будинку профспілок. Там і залишалися до останнього.

Після пожежі у «профспілках» разом із Сергієм Табалою (Герой України, загинув у боях за донецький аеропорт у листопаді 2014 року) взяв участь у створенні загону ДУК «ПС» «Месники». А після підготовки в одному із навчальних центрів та бойового злагодження на Донеччині у складі цього ж загону потрапив на фронт. Його підрозділ обороняв позицію «Лабораторія», що на околиці Іловайська. Там і відбулося перше бойове хрещення Сорда.

— Перед оточенням встигли влаштувати ворогу кілька успішних засідок, — продовжує Влад. — Та найяскравіший спогад — переддень першого чи то другого іловайського «коридору». Я працював у прикритті. Бій був запеклий. Ворог без зупину штурмував «Лабораторію». Та марно. Вистрелявши увесь бойовий комплект до гвинтівки, взяв автомат та перебрався в окоп. Бій начебто стихав. Все, думали, відбилися. Та після попередження про «Гради» зрозуміли, що це лише плановий відхід ворога перед черговою артпідготовкою. До обладнаного укриття було надто далеко, тож хлопці залягли в окопах, накрившись ящиками з-під боєприпасів. Мені ж ящика не вистачило. Та, зрештою, це й не допомогло б.

До ворожих траншей було зо триста метрів. Поряд стояв оплавлений КАМАЗ із донецькими номерами. Тоді хлопцям пощастило, «гради» до них не долетіли. Та два «олівці» влучили у вантажівку, яка після сальто в повітрі влетіла в їхній окоп.

— Тоді й подумав: «Усе... Кінцева...» Лежав обличчям долу і чув лише тріск металу. Цей пронизливий звук я не забуду ніколи, — продовжує Влад. — Напарнику «Шаману» перебило ноги. Мене ж «восьмитонник» начебто лише зачепив. Та поворухнутися я все одно не міг. Ніг і болю також не відчував і через власну безпорадність добряче нервував, — пригадує боєць.

ВЛАД ЛЕЖАВ ОБЛИЧЧЯМ ДОЛУ І ЧУВ ЛИШЕ ТРІСК МЕТАЛУ. ЦЕЙ ПРОНИЗЛИВИЙ ЗВУК ВІН НЕ ЗАБУДЕ НІКОЛИ

Влад Сорд

По дивом уцілілій рації викликали командира. Він і затягнув неходячого Влада і напівживого «Шамана» до автівки і, попри шквальний ворожий обстріл, вивіз поранених бійців.

— «Шаман» вижив, але ходити вже не буде, — продовжує Влад. — У мене спина болить і досі. У м'язах залишилися закапсульовані уламки кісток. Шкодую, що не встиг на бої за ДАП, де загинув мій кращий друг — «Сєвер». У той час я саме вчився заново ходити. Щойно став на ноги — і знову на війну. Піски, Бутовка, потім — артрозвідка в Кримському, де й отримав звання сержанта. Згодом допомагав по роботі прес-офіцеру бригади і навіть певний час виконував його обов'язки. Робота близька мені по духу, цікава. Та все одно мене тягне на передову. Там справжня служба.

Зараз боєць захищає Батьківщину і на творчому фронті. Вийшла друком збірка його поезій «Трансгрес(і)я», присвячена друзям і бойовим побратимам. Талант до поезії хлопець виявив ще у школі, коли йому вперше наснилися вірші. Сни і зараз залишаються основою його натхнення.

— Коли прокидаюся, швидко записую або замальовую сон, — говорить Влад. — Після цього перечитую і сам дивуюся, що міг таке написати. Навіть не розумію, як це відбувається.

Неабияк у творчості допомагає кохана дівчина воїна — відома письменниця Вікторія Гранецька. Завдяки її підтримці та допомозі небайдужих українців й було надруковано поезії. Незабаром Влад планує видати ще й збірку оповідань, присвячену бойовим побратимам. Власним творчим талантам боєць завдячує діду — Вольфгангу Сорду.

— Мій дід — дуже цікава і талановита особистість. Малював картини... віршами. На друкарській машинці. Міг «накидати» портрет чи пейзаж. На перший погляд — звичайна картина. Та уважно придивившись до неї, можна прочитати його авторські вірші. Моя схильність до творчості — все від нього.

Ярослава ЗОРІНА

«ЗЕМЛЯ КІБОРГІВ»

ЦЯ КНИЖКА ПРО ВІЙНУ НА СХОДІ УКРАЇНИ МАЄ ВЕЛИЧЕЗНУ ПОПУЛЯРНІСТЬ У ЛИТОВСЬКИХ КНИГАРНЯХ

Довидас Панцеровас під час презентації книжки «Земля кіборгів»

У тримільйонній Литві вже продано кілька тисяч примірників книжки журналіста Довидаса Панцероваса про війну на Сході України. Видавець за чотири місяці вже втретє друкує додатковий наклад цього твору.

За словами одного із літературних критиків, «Земля кіборгів» — це дуже прониклива історія, яка нагадує якісний трилер». У своїй дебютній книжці 30-річний Довидас Панцеровас розповідає про події, очевидцем яких був на Майдані та на Сході України.

— Це не воєнна історія, це розповідь про те, що відчуває звичайний хлопець, який раптом потрапив на війну. Я намагався викласти свою історію як роман, щиро і відверто розповісти про власні почуття. Це не тільки подорож Україною, але й мандрівка в самого себе, — розповідає автор. — Найбільше мене вразило усвідомлення того, що ця війна — реальна і йде зовсім поряд. Переважна більшість моїх ровесників у Європі навіть уявити собі не можуть, що таке бойові дії. Для них війна — це щось таке, що існує лише в підручниках історії. Моє покоління не бачило воєн у В'єтнамі, Афганістані, Косові, Чечні. Ми лише трохи пам'ятаємо про події у Грузії. І ось 2014 року розпочалася війна нашого покоління.

За словами журналіста, його особисте та професійне життя почало обертатися навколо України ще в січні 2014 року. Тоді він із колегою — фотографом Відмантасом Балкунасом приїхали до Києва, аби розповісти литовцям про Революцію гідності. І хоча йому доводилося писати репортажі з Афганістану, в Україні все було інакше: і люди, і мотивація, і засоби боротьби.

— У нас не було ані бронежилетів, ані шоломів. У Київ я приїхав у кросівках і з парою джинсів, — розповідає Довидас, — Виявилося, що ми потрапили у вир справжньої революції, до якої ми не були готові ані фізично, ані морально.

Його так вразила боротьба українського народу за свободу, що після короткої перерви знову повернувся до Києва, а невдовзі опинився на Донбасі, де саме розпочиналися бойові дії.

— Я поїхав у Піски, що неподалік донецького аеропорту, а згодом у Мар'їнку, — згадує Довидас, — У результаті побаченого і пережитого особисто мною і народилася «Земля кіборгів».

Литовський журналіст хотів би, аби його книжку прочитали в інших країнах і, звичайно, в Україні.

Наталія ЯРМІЛКО

ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ

За плечима старшини Петра — служба у розвідувально-десантному підрозділі ще за часів Союзу та участь у Грузино-Абхазькій війні на початку 1990-х, яку він закінчив у званні старшого лейтенанта грузинської армії. Своїм досвідом, як військовим, так і життєвим, Петро залюбки ділиться з молодшими побратимами

Після строкової служби в одній із частин Національної Гвардії, Юрій Ф. підписав контракт зі Збройними Силами. Сьогодні хлопець виконує завдання неподалік Донецького аеропорту

Молодший сержант Ігор К., навідник-оператор БМП-1, впевнений у власних силах та у перемозі. Він вірить, що на українському Донбасі запанує мир

Андрію 29 років. У жовтні 2015 року поблизу Трьохізбенки під час вогневого зіткнення з диверсійно-розвідувальною групою противника, його було поранено в руку та ногу. Звістка про те, що хлопець не зможе продовжити службу у ВДВ у зв'язку з обмеженням за станом здоров'я, не стала вироком. Після одужання він підписав контракт та поїхав на Схід України вже у складі однієї з військових частин Сухопутних військ

У 2014 році Станіслав С. залишив рідний завод і без зайвих роздумів записався добровольцем у батальйон «Дніпро-2». Як каже, пішов заради кращого майбутнього своїх дітей, яких у нього двоє. З того часу і по сьогодні він постійно на передньому краї. Зараз він — командир підрозділу, який вже понад півтора року не пускає «руський мір» до Авдіївки

Старший механік-водій роти Ярослав Ч. у Збройних Силах з грудня 2014 року. Через події на Донбасі йому довелось залишити навчання у Національному авіаційному університеті, де він опановував фах програміста. Після закінчення війни планує здобути освіту та одружитись на коханій, яка з нетерпінням чекає на свого героя

До служби в армії Алім Г. працював на заводі оператором верстатів з числовим програмним управлінням. Зараз він теж оператор, причому дуже віртуозний. Адже коли «звучить» його «Фагот», ворог воліє замовкнути

Саніструктор Соня служить в одній із механізованих бригад. Ця чарівна дівчина виконує свою шляхетну місію — надає медичну допомогу та на одному рівні з бійцями воює за незалежність України поблизу Маріуполя

Це перше відрядження Олександра до району проведення АТО й спочатку, зізнається хлопець, було страшно. Проте він швидко освоївся й наразі розглядає для себе можливість здобуття офіцерського звання в одному з військових вишів країни

ФУГАС БУЛО ВСТАНОВЛЕНО В ХИТРИЙ СПОСІБ — НА ДУБЛЮВАЛЬНУ МІНУ... ОСТАННЬОЇ МИТІ ОФІЦЕР УСТИГ ЗАКРИТИ СОБОЮ СОЛДАТА

Полковник Вадим Дорофеєнко

ВІН МІГ ЗАГИНУТИ НЕ РАЗ. З ЙОГО ТІЛА ДІСТАЛИ ДЕСЯТКИ ОСКОЛКІВ. АЛЕ БОГ ЙОГО БЕРЕЖЕ. ОТЖЕ, ЙОМУ ТРЕБА БАГАТО ЧОГО ЩЕ ЗРОБИТИ НА ЗЕМЛІ

Полковник Вадим Дорофеєнко оборонявся в оточенні на краматорському летовищі, визволяв міста Донбасу, зазнавав серйозних поранень під ДАПом, і поки він лікувався та мав хоч крихту вільного часу, їхав на Волинь — до свого батальйону, як він називає перепохованих солдатів. Вадим Дорофеєнко майже десятиліття очолює пошуковий загін «Відродження» на Волині. Навіть у часи нинішньої агресії на нашу землю він не полишав справу відшукування й з належними військовими почестями та за християнськими звичаями поховання загиблих вояків Другої світової війни, які полягли на Ковельщині. Як каже Вадим Дорофеєнко, він воює на два фронти. Йому з однодумцями вдалося за ці роки знайти останки понад 300 військових і дати кожному з них місце для вічного спочинку

Вадим Сергійович створив пошуковий загін «Відродження», ще коли служив у 80-му аеромобільному полку. Згуртував навколо себе однодумців-патріотів. Щоправда, добір в організацію був суворий і тривалий. Вадим Дорофеєнко робив усе, щоб у цій роботі панували закон і мораль, бо тепер багато розвелося так званих чорних археологів, котрі й не думають організовувати солдатські кладовища, дбати про ідентифікацію давно загиблих людей, передавати останки рідним, збирати артефакти для музеїв. Він не хотів, щоб діяльність загону нагадувала згаданий «старательський бізнес» на кістках. Дехто не витримував спокус, чинив неправильно. Від ненадійних пошуковців команда позбавлялася. До речі, вона об'єднувала добрий десяток представників різних силових відомств. Практично всі пошуковці пішли боронити незалежність України. Третини вже немає серед живих: вони загинули як справжні солдати.

Найбільшим досягненням співрозмовник вважає організований неподалік від села Мощена, що за 10 кілометрів від Ковеля, цвинтар-меморіал, на якому перепоховано більшу частину бійців та офіцерів, котрих знайшли пошуковці.

Він не відносить себе до когорти військових археологів, хоча дехто саме так і називає таких людей, як полковник Вадим Дорофеєнко. Він — ентузіаст, оскільки організація фактично нічого не отримує від держави, і поняття «офіцерська честь», яке для цього військового в четвертому поколінні зовсім не чуже, примушує його робити цю шляхетну справу.

— Займаюся з однодумцями тим, що піднімаємо із землі останки солдатів — радянських, німецьких. Усі вони гідні людського ставлення та поховання за християнськими канонами. Хтось має це зробити. Дуже багато непересічних історій відкриває ця діяльність, — оповідає полковник Дорофеєнко, сапер за фахом і колишній «кіборг», нагороджений за свою звитягу орденом Богдана Хмельницького III ступеня. — Зокрема про солдата Порплика Антона Івановича, який 22-річним 1944-го пішов на війну й пропав безвісти. Якось ми знайшли воронку від вибуху, а на її дні — останки трьох військових. Після ексгумації виявили в матеріалі патрон, а в ньому — пергамент. До речі, це вже рідкісне явище, бо дуже часто нас охоплює розчарування, коли від таких записок зостається лише порохня. Тож, не гаючи часу, надіслали знахідку в Київ на експертизу. Зрештою, удалося ідентифікувати стрільця. Ми зв'язалися з головою сільради Залужжя, що на Хмельниччині, знайшли родичів. Вони й розповіли, що наречена бійця Ганна через три місяці по тому, як провела коханого на війну, отримала повідомлення про те, що її Антон пропав безвісти. І уявіть, 70 років жінка вірила, що її коханий живий і повернеться додому! Ганя так і не вийшла заміж. Це історія великого кохання й лебединої вірності. Три роки тому старенька померла. Коли відбувалося поховання останків, плакало мало не все село, адже тут добре знали історію кохання Ганни й Антона. Разом їм судилося бути тільки на єдиній спільній світлині. До речі, брат Антона служив у міліції та з ріднею понад півстоліття шукав, писав заяви, копирсався в архівах, але марно. А нам допомогло, напевно, Боже провидіння, не інакше.

«СВІТ ПЕРЕВЕРТАВСЯ НАВКОЛО, І Я ПРОЩАВСЯ ІЗ ЖИТТЯМ. ЗГОДОМ ОТЯМИВСЯ ВІД СТРАШНОГО БОЛЮ. БАЧУ — ПОРУЧ СТОЇТЬ БОЄЦЬ. УСМІХАЄТЬСЯ... ЗНАЧИТЬ, ЖИТИМУ, ПРОМАЙНУЛО В ГОЛОВІ»

Не знаю, коли полковникові Дорофеєнку все це вдається, але він уже четвертий рік поспіль займається волонтерством. Чудова комунікабельність і зароблений громадською позицією імідж чесної людини допомогли десантникові та військовому пошуковцю в одній особі ще й стати надійним координатором постачання автотехніки на передову.

— Тоді допомогло порозуміння з громадою Ковеля. Значну підтримку надали мер міста Олег Кіндер і народний депутат Степан Івахів. Ми почали відправляти переважно позашляховики для аеромобільних частин. Я саме був у Командуванні ВДВ офіцером оргпланового відділу Управління бойової підготовки. Але паперового офіцера з мене не вийшло, — згадує початок війни співрозмовник. — У районі АТО від Командування ВДВ перебував в оперативній групі, налагоджував координацію між Командуванням і десантними частинами.

Найперша ластівка Jeep Cherokee, який дало місто, майже одразу згорів під ДАПом із розвідниками внаслідок влучання міни. Mitsubishi Pajero передали в «дев'яностоп'ятку», мікроавтобус Mercedes-Benz Vito став штабом на колесах. Ford Maverick теж іще бігає, я за ним наглядаю. Його надав волинський автоклуб «Буран», — продовжує розповідь офіцер. — Nissan Terrano, на жаль, на Світлодарській дузі зазнав прямого влучання в моторний відсік гранати від СПГ. Машину я таки відволік. Пошуковий загін власним коштом і під орудою Романа Чилія — сина померлого волонтера, у якого, коли він приїхав з АТО, зупинилося серце, — відновив її, і вона скоро поїде на Схід нашої країни. На передньому краї виконують свою роботу ще два ковельські Opel Frontera.

Вадим Дорофеєнко згадує, як потрапив в оточення в Краматорську. Командував обороною аеродрому полковник Сергій Кривоніс, начштабу Командування ВДВ. Якось він викликав Дорофеєнка й спитав: «Ти ж пошуковик?» — «Так», — відповів той. «Мінно-вибухову справу знаєш?» — «Знаю», — ствердно відповів волинянин.

Тоді серед українських сил, які були в облозі ворога, бракувало саперів для виконання завдання із замінування летовища. Вадимові Сергійовичу доручили зібрати групу, яка б цим зайнялася. І вона успішно впоралась із цим завданням.

— Почасти сапер грає в лотерею: пощастить чи ні. Я це пізнав на собі, — розповідає полковник. — У мене 28 осколкових поранень у черевну порожнину, хоча мав на собі бронежилет. Якби не він, не знаю, як би все закінчилося... Під час зачистки приватного сектору Слов'янська спрацював саморобний вибуховий пристрій. Я саме стояв навколішки й чаклував над знешкодженням 120-ї міни. Буквально за якісь десятки хвилин перед тим удалось на тому ж подвір'ї розібратися з трьома подібними фугасами. Але цей було поставлено в хитрий спосіб — на дублювальну міну... І стався вибух. Останньої миті встиг закрити собою солдата. Світ перевертався навколо, і я прощався із життям. Згодом отямився від страшного болю. Бачу — поруч стоїть боєць. Усміхається... Значить, житиму, промайнуло в голові. Потім мене несли на руках більше як два кілометри до першої «броні». Підлікувався, повернувся в стрій.

До речі, керівник «Відродження», коли почав одужувати після поранення в Слов'янську, знову поїхав у волинські ліси, організував пошук і перепоховання останків воїнів, загиблих під Ковелем у 1944-му. Стоячи над свіжими могилами в Мощеній, він сказав слова, які люди пам'ятають досі: «Дуже прошу владу довести справу офіційного оформлення меморіалу до логічного завершення... І прошу друзів, якщо раптом загину, захищаючи Україну, поховайте мене тут, разом із цими сиротинами».

Дорофеєнко ще не раз зазнавав поранень, бо воював по-справжньому. Брав участь у боях у районі донецького аеропорту, зокрема, входив до складу групи, яка підривала злітну смугу летовища (за це його нагороджено орденом Богдана Хмельницького II ступеня), де його контузило, виконував низку завдань і на Світлодарській дузі (орден «За військову доблесть»). Каже, що міг загинути не раз. Під Авдіївкою стався підрив, а потім — операції, коли з його тіла витягували ще зо два десятки шматків металу. Але сапера постійно рятує «небесний батальйон»: понад три сотні солдатських душ, немов ангели, оберігають його своєю вдячною синергією.

Геннадій КАРПЮК

ПЛЮС ПО 70 ГОДИН ДО ЛЬОТНИХ КНИЖОК КУРСАНТІВ

У П'ЯТИКУРСНИКІВ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ІМ. ІВАНА КОЖЕДУБА ТРИВАЄ ЛЬОТНА ПРАКТИКА. УПЕРШЕ ЗА РОКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ КУРСАНТАМ ДО ПЕРЕЛІКУ АВІАТЕХНІКИ, НЕОБХІДНОЇ ДЛЯ ОПАНУВАННЯ, ДОДАЛИ БОЙОВИЙ ЛІТАК Су-27

Політ парою на літаках Су-27

Відпрацювання етапів польоту методом «пішим по-льотному»

— Навантаження на хлопців досить серйозне. У середньому це чотири льотні зміни на тиждень по сім годин кожна. До того ж навіть короткі перерви заповнено активною тренажною підготовкою, — розповідає офіцер окремої ескадрильї тактичної авіації, що базується на Житомирщині.

План льотної підготовки на Су-27УБ та Су-27 передбачає виконання тренувальних польотів по колу, у зону на простий пілотаж та за маршрутом на різних висотах. Також виконання польотів у зону на складний пілотаж на середніх висотах, на групову злітаність пари на середніх та малих висотах. Ближче до завершення практики курсанти виконають польоти на бойове застосування по повітряних та наземних цілях. Усі елементи виконують удень та вночі в складних і простих метеоумовах.

За словами інструкторів, п'ятикурсники опановують бойові літаки за графіком. Молоді пілоти вже успішно виконали самостійні польоти й тепер відпрацьовують навички на групову злітаність у складі пари.

ЗА ЧАСІВ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ ДО ПОЛЬОТІВ НА Су-27 ПІЛОТА ДОПУСКАЛИ ЛИШЕ ЗА УМОВИ, ЩО ВІН УЖЕ МАЄ КВАЛІФІКАЦІЮ 2-го КЛАСУ ТА ПОНАД 400 ГОДИН НАЛЬОТУ

— Свій досвід нам передають найкращі льотчики-інструктори, — говорить 22-річний курсант ХНУПСу Андрій. — Вони присвячують нам дуже багато часу.

У Командуванні Повітряних Сил прогнозують, що нинішні випускники можуть стати рекордсменами серед випускників минулих років щодо кількості годин нальоту. Тільки за час практики на бойових літаках у льотних книжках курсантів буде додано по 70 годин. А це вдвічі більше, ніж торік.

— Якщо такий темп збережеться, то вже під час цієї льотної практики курсанти розпочнуть підготовку на другий клас. Вони мають усі шанси наздогнати торішніх випускників за рівнем льотного вишколу вже цього року, — констатує авіатор.

Владислав ДЕМ'ЯНЕНКО

ВІЙСЬКОВІ ВЕРТОЛІТНИКИ ДОПОМОГЛИ ЛІКВІДУВАТИ МАСШТАБНУ ПОЖЕЖУ

На годиннику ще немає й шостої ранку. Спокійний сон майора Юрія Голубовича перериває дзвінок оперативного чергового: «Пожежа! Горять 20 гектарів лісу! ДСНС не справляється! Збір за півгодини в частині! Ви — старший групи із 34 осіб!» Таке завдання — нетипове для вертолітників, адже спеціального підрозділу в частині немає. Та й востаннє військових льотчиків підключали до гасіння серйозної пожежі аж п'ять років тому.

Через посуху і сильний вітер полум'я швидко перекидалося, дерева падали, іскри летіли, ситуація постійно ускладнювалася. До порятунку величезної ділянки лісу військові льотчики підійшли комплексно, задіявши як наземні, так і повітряні сили.

— Вертоліт Мі-8 оснащений системою масового скидання води, — пояснює майор Юрій Голубович. — Тож він набирав воду з найближчої річки у спеціальний ковш, долітав до палаючого лісу і скидав її. Поряд із нами працював також вертоліт ДСНС, загалом було скинуто понад 40 тонн води.

Тим часом учасники «наземного ешелону», подолавши автобусом 70 кілометрів від частини, взялися за лопати і почали активно засипати полум'я піском та землею.

— От розповідаю, і здається, що все просто, насправді ж завдання було дійсно небезпечним і виснажливим, — ділиться своїми враженнями Юрій Голубович. — Коли ми приїхали, то відразу ж приступили до роботи, адже масштаб пожежі був чималий. Разом з ДСНСниками нам вдалося зупинити розповсюдження вогню. Та, чесно кажучи, допомогла ще й погода, адже за кілька годин пішов дощ. Якби не це, довелося б ще не одну годину гасити вогонь.

І хоч остаточно ліквідувати пожежу вдалося лише з початком дощу, хто знає, як би встигло розповзтися полум'я, коли б не допомога армійців… Одразу з «поля бою» чоловіки поїхали на службу — роботи і там багато, часу на перепочинок немає.

— Повернувшись до частини, провели своєрідний «розбір польотів», — каже майор Юрій Голубович. — Як на мене, ми відмінно впоралися із завданням. Та й як можна підвести? Деякі офіцери з нашої бригади залучалися до ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, гасіння пожеж в Афганістані, тож досвід у льотчиків чималий.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

ВІДРЕМОНТОВАНИЙ Ан-26 ПЕРЕДАЛИ «КОЖЕДУБІВЦЯМ»

Від початку бойових дій на Сході України представники ДП «Завод 410 цивільної авіації» передали в бригади ПС ЗС України вже два літаки повітряного спостереження та аерофотозйомки Ан-30 і шість військово-транспортних Ан-26. Сьомий капітально відремонтований Ан-26 увійде до складу навчальної авіаційної бригади Харківського національного університету ПС ім. Івана Кожедуба.

— На заводі було капітально відремонтовано й здійснено вдосконалення літака — поліпшено системи зв'язку, навігації, приладової та іншої бортової апаратури. Установлені на цьому літаку сучасні системи дають змогу здійснювати польоти на міжнародних трасах, завдяки чому він може брати участь у спільних діях із силами НАТО, — розповів генеральний директор ДП «Завод 410 цивільної авіації» Віктор Ганькевич.

— Тепер курсанти тренуватимуться на літаку, який відповідає вимогам ІКАО, — сказав головний інженер авіації Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Петро Скоренький. — Окрім того, екіпажі цього військово-транспортного літака виконуватимуть перевезення й десантування особового складу та вантажів. До кінця року ми плануємо отримати ще кілька літаків такого типу.

Віктор ГЕДЗ

Євгеній Клочок

Займатися кросфітом можуть як діти, так і ветерани АТО

КОЛИ КРОСФІТ РЯТУЄ ЖИТТЯ...

ЧИ ДОПОМОЖУТЬ СПЕЦІАЛЬНІ СПОРТИВНІ ТРЕНУВАННЯ В МИРНОМУ ЖИТТІ ВИЖИТИ НА ПОЛІ БОЮ? ЯК СВІДЧИТЬ ПРАКТИКА УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ, ЦІЛКОМ

Євгеній Клочок із дитинства захоплювався бойовими мистецтвами. Після травми брати участь у змаганнях вже не міг, тож почав займатися кросфітом. З початком війни на Сході країни отримав нагоду випробувати свої вміння на практиці

— Мої бійцівські навички на передовій майже не знадобились, а от підготовка з кросфіту допомогла повернутися живим і неушкодженим. Наприклад, швидке переміщення в повному спорядженні під мінометним обстрілом із боєкомплектом та РПК, підйом по мотузках за допомогою спеціальної техніки, біг на великі дистанції, техніка підйому великої ваги із землі, приміром, пораненого. І взагалі у силі й витривалості кросфіт рулить.

Після повернення додому в Євгенія з'явилося шалене бажання максимально підготувати молодь та людей до будь-яких екстремальних ситуацій у житті. Тож він продав усе своє майно та за допомогою друзів спромігся відкрити спеціалізований зал «zaWOD», де можуть займатися кросфітом як діти, так і дорослі.

— Ми пропонуємо індивідуальні та групові тренування. Після першого заняття вас розподіляють до різних груп, де зазвичай займається 10–12 людей. Якщо треба покращити загальну фізпідготовку, то вам запропонують підготовчу групу. Якщо ж ви фізично розвинена людина, то відразу ж займатиметесь в основній. Сюди приходять дівчата і хлопці, молоді мами з дітками, займаються навіть родинами. Ми гарантуємо правильне фізичне навантаження та хороший моральний відпочинок.

БІЙЦІВСЬКІ НАВИЧКИ ЄВГЕНІЮ НА ПЕРЕДОВІЙ МАЙЖЕ НЕ ЗНАДОБИЛИСЯ, А ОТ ПІДГОТОВКА З КРОСФІТУ ДОПОМОГЛА ПОВЕРНУТИСЯ ЖИВИМ І НЕУШКОДЖЕНИМ

У приміщенні є ще один зал, де працює проект «Бійцівський клуб». Діти там можуть займатися бойовими мистецтвами абсолютно безкоштовно.

— Вчимо дітей азам боксу, греко-римської боротьби та джиу-джитсу. Так би мовити, для себе дитина може займатися в моєму залі. Якщо ж хоче набути професійного рівня, то потрібно йти до спортивної секції. Це стосується підготовки і дітей, і дорослих, — пояснює Євгеній. — Коли відкривали спортзал, навіть не сподівалися, що серед охочих займатися буде так багато учасників АТО. Згодом вирішили розробити комплекс підготовки для ветеранів війни з фізичними вадами. За допомогою кросфіту вони зможуть реалізуватися в житті.

Тут є все для підготовки військовослужбовців різних військ та спецпризначенців. І, звичайно, тренування в команді та створення колективу, на який можна покластися.

— Вся увага приділяється роботі зі своєю вагою. У вас наросте рівно стільки м'язів, скільки необхідно для функціонування вашого організму. Отримавши навики і тренованість за системою кросфіту, потрібно ще додати техніку роботи зі зброєю та тактику. І все. Воїн готовий до виконання завдань за призначенням.

Однією з особливостей цього спортивного залу є відсутність каси.

— Всі знають, хто скільки має заплатити. Просто кладеш он до тієї коробочки гроші. Якщо немає фінансів — без проблем, можеш цей день займатися безкоштовно. Я не називаю це бізнесом, це такий собі «клуб сімейного типу за інтересами».

Євгеній переконаний: якщо людина прийшла в зал — це вже вчинок.

— Загалом, щоб мати хороший фізичний стан і гарний настрій, потрібно менше їсти і менше лінуватися. 80% успіху — це здорове харчування, а зал лише пришвидшить метаболізм. Я не вигадую в харчуванні нічого особливого: їсти потрошку кожні три години, пити багато води і не вживати алкоголь.

Ярослава ЗОРІНА

ЗМІНИВСЯ З ЧЕРГУВАННЯ — І НА ТУРНІК!

Луганський напрямок. Одна з найближчих до ворога позицій. Перше, що вражає, — абсолютний порядок. Здавалося б, іде війна, не до того…

— Ви ще нашого спортзалу не бачили!

Здивовано озираюсь навколо. Спортзал? Тут? Мене заводять у бліндаж.

— Ось погляньте: наша гордість. Повноцінний спортмайданчик.

У невеличкому бліндажі — штанга, дві гантелі, рівний і ломаний w-подібний гриф, дошка і 100 кілограмів дисків.

Організатор спортмайданчика боєць Роман розповідає:

— Коли ми зайняли ці позиції, одразу обладнали місце для проживання та побуту. А потім вирішили, що можна собі й спортзальчик зробити. Більшість хлопців підтримали. Та й місце було підходяще — старий завалений бліндаж. Ми його розкопали, поглибили й поставили усередину інвентар. Усе «залізо» замовили в інтернет-магазині.

Так уже більше півроку в бліндажі й функціонує створений власноруч спортзал. Виявилося, що охочих підтримувати власне тіло в належному спортивному стані дуже багато. «Прокачати» себе приходять бійці й із сусідніх позицій.

— Хто має трохи вільного часу та бажання, той і займається. Звісно, плануємо залучити більше хлопців. Є й такі, що ніколи до цього спортом не захоплювалися, а тут на загальній хвилі вперше прийшли, вдруге… Так уже декілька місяців і тренуються. Основа нашого спортивного «клубу» — бійці, відряджені з Повітряних Сил, — розповідає Роман.

Один із них — молодший сержант гранатометник Артем.

— Навіть на війні можна займатися спортом. Певна річ, якщо ворог «дозволяє». Склав для себе конкретний комплекс вправ — і вперед. Після чергування мені, наприклад, двічі на день удається побувати у спортбліндажі, — каже він. — Хоча всі ми тут із різних видів військ, та маємо одне завдання — захищати нашу Батьківщину. Спорт тільки допомагає цьому.

Олег та Артем — найбільші любителі «прокачати» м'язи

Спортмайданчик у бліндажі

Позиції, на яких є повноцінний спортивний майданчик, уже не рідкість. Окрім спортзалу, бійці потихеньку облаштовують побут, вирощують овочі, заводять маленьке підсобне господарство й чотирилапих друзів. Таким чином створюють усі умови, щоб не перетворюватися на рабів поганих звичок. Це й довели власним прикладом військовослужбовці, які створили спортбліндажі на передовій.

Ярослава ЗОРІНА

Генеральний секретар НАТО вручив нашим спортсменам подорожні сертифікати та квитки

«ІГРИ НЕСКОРЕНИХ»: ТРЕНУВАЛЬНИЙ ЗБІР ТРИВАЄ

НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА АКТИВНО ГОТУЄТЬСЯ ДО МІЖНАРОДНИХ ЗМАГАНЬ, ЯКІ ВІДБУДУТЬСЯ У ВЕРЕСНІ ЦЬОГО РОКУ В ТОРОНТО

До Києва прибули спортсмени, які увійшли до складу національної збірної України. Протягом двох тижнів вони тренуватимуться разом під наглядом професійних тренерів.

Збірна одночасно тренується у басейні та на спортивній базі ЦСК ЗС України, що на Трухановому острові, та на стадіоні «Спартак»

— Зараз у стрільбі з лука тренуються п’ятеро ветеранів, четверо з яких увійшли до складу національної збірної. Ми переглядали результати попередніх Invictus Games, і за цими результатами наша команда потрапляє до вісімки, — говорить Ольга Ягодкіна — майстер спорту міжнародного класу, тренер по стрільбі з лука.

Спортсмен національної збірної України Роман Панченко розповів, що коли дізнався про Invictus Games, хотів спробувати свої сили у плаванні, а потім віддав перевагу стрільбі з лука. За короткий термін тренувань показав дуже хороші результати.

— Коли я прийшов на перший відбір, то спробував постріляти з лука, хоча раніше його в руках не тримав. Мені сподобалось, і вже за місяць почав тренуватися шість разів на тиждень у Львові. Коли дізнався, що пройшов до п’ятнадцятки, емоції просто зашкалювали, — каже Роман.

Нагадаємо, що 25 червня під час святкування 150-ї річниці заснування Канади в Києві були названі імена 15 атлетів, які увійшли до основного складу національної збірної України.

***

У «Мистецькому арсеналі» відбулася зустріч Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга зі збірною командою України «Ігор нескорених».

Віце-прем’єр-міністр із питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе та Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг виступили з промовами та побажали українцям успіхів.

Генеральний секретар НАТО урочисто вручив великий подорожній сертифікат для основного складу команди капітанові національної збірної «Ігор нескорених» Олександру Писаренку. Також Єнс Столтенберг поспілкувався з членами української команди, вручив індивідуальні грамоти і квитки учасникам основного складу «Ігор нескорених» та офіційній делегації.

Олександр Писаренко у відповідь подарував пану Єнсу Столтенбергу футболку національної збірної «Ігор нескорених» та автографи 15 учасників основного складу в рамці.

Олена КРУГЛЄНЯ

Команда зі стрільби з лука вдосконалює майстерність

Вадим Свириденко: ні дня без тренувань

Наші плавці тренуються в басейні ЦСК ЗС України

ДІТИ З ЛУГАНЩИНИ ВІДПОЧИВАЮТЬ У ВІЙСЬКОВОМУ САНАТОРІЇ

У ЦЕНТРІ МЕДИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА САНАТОРНОГО ЛІКУВАННЯ «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ», ЩО НА ЛЬВІВЩИНІ, ОЗДОРОВЛЮЄТЬСЯ ГРУПА ШКОЛЯРІВ ІЗ ПРИФРОНТОВОГО СЕЛА КРИМСЬКЕ НОВОАЙДАРСЬКОГО РАЙОНУ

Слід зазначити, що село Кримське розташоване за кілька кілометрів від лінії розмежування сторін і перебуває під постійним прицілом російських окупантів

— Дітей із прифронтових населених пунктів ми приймаємо вже втретє, — розповідає заступник начальника Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» з медичної частини підполковник медслужби Роман Перченко. — Зараз до нас приїхали 26 дітей у супроводі чотирьох вихователів. До їхнього приїзду готувалися ретельно. За участю працівників Центру розробили культурно-відпочинкову програму. Там все чітко розподілено по годинах. Вона включає елементи розважального плану та заходи з вивчення багатої історії Львівщини. Також для наших юних гостей передбачено виїзди в Карпати. У самому санаторії ми організували покращене харчування, насичене вітамінами, щоб діти могли відновитися та оздоровитися.

В очах малечі знову світиться радість

ЗА КІЛЬКА ДНІВ ВІДПОЧИНКУ ДІТИ СТАЛИ БІЛЬШ АКТИВНИМИ, ВІДКРИТИМИ, БІЛЬШЕ НЕ СИДЯТЬ ПООДИНЦІ, ГУРТУЮТЬСЯ, ВІДПОЧИВАЮТЬ РАЗОМ

— Цього року літній відпочинок для дітей організували волонтери Олена Розвадовська та Сергій Такмазов, які завітали до нашого навчального закладу наприкінці навчального року, — говорить керівник Навчально-виховного комплексу «Кримська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів — дошкільний навчальний заклад» Ірина Бугера. — Вони запитали, який відпочинок для школярів плануємо на час літніх канікул, але тоді ми про це ще не думали. А десь за тиждень після їхнього візиту Кримське знову почали шалено обстрілювати російські окупанти. В селі зник газ, електрику постачали із перебоями. Незабаром зателефонували волонтери й запропонували з 15 червня відправити учнів у дитячий табір «Лісова застава», що у Вишгородському районі за 40 кілометрів від Києва. На цю пропозицію відразу пристали 23 родини. А за кілька днів до повернення наших вихованців додому знову зателефонувала Олена Розвадовська із новою пропозицією щодо оздоровлення дітей у військовому санаторії в Трускавці.

За словами директора школи, батьки охоче зголосилися відправити своїх дітей на Західну Україну, тож вони без заїзду додому вирушили у Трускавець. У Києві до них приєдналися ще кілька школярів, які не потрапили в першу поїздку.

— Коли ще дітям доведеться відпочити у справжньому санаторії... — із сумом каже Ірина Бугера. — Користуючись нагодою, хочу подякувати Міністру оборони України генералу армії України Степану Полтораку та керівнику Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України генерал-майору медичної служби Андрію Вербі за пропозицію оздоровити наших вихованців у військовому санаторії. У Трускавці дуже гарно. Відпочинком задоволені. Нас зустрів чуйний персонал, який опікувався нами. Діти п'ють воду, дихають свіжим повітрям, чудово харчуються та розважаються. Приємно бачити, що в їхніх очах знову світиться радість, — зазначає вона.

Зі слів підполковника медичної служби Романа Перченка, коли гості сходили з потягу, зовсім не були схожі на галасливих дітей. За кілька днів відпочинку вони стали більш активними, відкритими, більше не сидять поодинці, гуртуються, відпочивають разом, адже програма передбачає колективні заходи. Інструктори лікувальної фізкультури влаштовують їм піші прогулянки. Вони ходять у гори, що неподалік санаторію. Під час таких виходів діти розпалюють ватру, печуть картоплю, заварюють карпатський чай.

— У санаторії зустріли нас дуже привітно, відразу нагодували сніданком та розселили по кімнатах, — розповідає восьмикласниця Олена. — Умови дуже подобаються. Програма насичена різноманітними заходами. Щодня щось цікаве та несподіване відбувається. Побували в зоопарку, який розташований неподалік Трускавця. Там побачила багато різних звірів. Відвідали музей-садибу Івана Франка у селі Нагуєвичі. Також поплавали у спортивному басейні, де отримали багато задоволення. Тоді із сумом згадали нашу річку Сіверський Донець, яка протікає неподалік Кримського. Ми там до війни постійно відпочивали. Зараз це неможливо. Там проходить лінія зіткнення та все заміновано.

Вадим БАКАЙ

ПРЕЗЕНТОВАНО «ОРДЕН МАТЕРІ БІЙЦЯ АТО»

Під час одного з обстрілів просто на передовій воїн АТО Костянтин Дмитріашвілі намалював ескіз: Божа Матір, яка своєю Покровою захищає бійця від куль.

Цей малюнок і став прототипом майбутньої нагороди за подвиг матері, змушеної витримувати сильний біль та відчувати тривогу за свою дитину.

— Ідея створення цієї нагороди виникла на передовій. Нам захотілося віддячити всім матерям, які чекають і підтримують своїх синів, а також тим, хто з 2014 року, залишаючи родини, їздить на передову й допомагає нам, захисникам України, — каже Костянтин Дмитріашвілі.

Завдяки багатьом людям, зокрема одному з розробників нагороди, керівнику програми «Волонтер АТО» Благодійного фонду «Україна — це я», добровольцю «Айдару» Валентинові Боришкевичу, і виробничо-творчому об'єднанню «Орден» ця нагорода вже готова. «Орден матері бійця АТО» став першою відзнакою для матерів українських героїв.

Її прийнято до капітулу Відкритої нагородної системи ВГО «Країна». За словами його голови Олександра Сопова, нагорода є у відкритому доступі, її можна придбати й відзначити нею тих матерів, волонтерів і дружин бійців АТО, які сьогодні слугують прикладом героїзму.

Ольга МОСЬОНДЗ

НА ПЕРЕДОВУ ВИРУШИВ ЧЕРГОВИЙ МЕДИЧНИЙ АВТОМОБІЛЬ

Національна академія медичних наук України передала автомобіль швидкої допомоги 65-му військово-мобільному госпіталю

Кошти на швидку для фронту зібрав авторський колектив спільної цивільно-військової наукової роботи «Інноваційний підхід з організації та надання медичної допомоги у гібридній війні», відзначеної минулоріч премією Кабінету Міністрів України за розробку і впровадження інноваційних технологій. Згуртувалися академіки, члени-кореспонденти НАМН України та старші офіцери Міноборони України.

Вони перерахували премію в 100 тисяч гривень на придбання автомобіля УАЗ, що зарекомендував себе як високопрохідний та оптимально зручний для перевезення поранених бездоріжжям у районі АТО.

— Коли почалися воєнні дії на Сході країни, ми зрозуміли, що самим військовим буде важко впоратися. Крім медичної співпраці, потрібна допомога і з транспортом, адже в умовах воєнних дій він дуже швидко виходить із ладу, часто не підлягає ремонту, — зауважив президент Національної академії медичних наук України Віталій Цимбалюк.

Це вже не перший автомобіль, який НАМН України передає українським захисникам. З 2014-го академія направила на фронт усі резервні машини, зібрала та перерахувала на потреби української армії 2 млн грн. Придбано та передано шість снайперських гвинтівок, чималу кількість бронежилетів, кевларових шоломів тощо. А ще створено академічну базу на 500 ліжок, де лікарську допомогу отримали понад 2000 поранених, зокрема чотири бійці із прямими пораненнями серця.

— Хочу побажати, щоб цей автомобіль був щасливим, щоб у нього не влучали ні снаряди, ні міни, ні кулі. А пацієнти і поранені, яких він перевозитиме, швидко видужували. Щасливої дороги! — сказав Віталій Цимбалюк.

Медичний автомобіль, по-народному «таблетка», відразу вирушив до Харкова. Незабаром він працюватиме у військово-мобільному госпіталі в районі АТО.

Ольга МОСЬОНДЗ

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ — ВИЯВ ОДВІЧНОГО ПРАГНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

16 ЛИПНЯ — 27 РОКІВ З ДНЯ ПРОГОЛОШЕННЯ ДЕКЛАРАЦІЇ ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ

Наприкінці 80-х років минулого століття розпочався так званий парад суверенітетів: радянські республіки почали проголошувати свою незалежність. Першою це 16 листопада 1988 року зробила Естонія. Її приклад наслідували Латвія, Азербайджан, Грузія, Литва. У червні 1990-го до них приєдналася й Російська Федерація, правда, це не передбачало виходу РФ зі складу Радянського Союзу…

Мітингувальники під час ухвалення Декларації про державний суверенітет України

Після цього, за словами очільника Інституту громадянського суспільства, колишнього народного депутата Анатолія Ткачука, всередині літа 1990 року долю СРСР мала визначити й Україна.

— Вона повинна була або стати до строю «самостійників», таких як прибалти та грузини, або ж залишитись серед тих, які до останнього зберігатимуть СРСР, — каже він.

Роль України у вирішенні долі Радянського Союзу була надзвичайно важливою: серед союзних республік вона посідала — за територією та людським і економічним потенціалами — друге місце, була членом ООН. Та якщо в парламентах вищезгаданих республік абсолютну більшість становили представники національ-демократичних сил, які активно підтримували ідею повної незалежності, то в нашій ВР таку більшість мали комуністи, серед яких було чимало представників партійно-господарської номенклатури: секретарі обкомів і райкомів партії, керівники виконавчих комітетів, так звані червоні директори. Всі вони були виховані на комуністичних «цінностях», а незалежна Українська держава для них асоціювалася з «буржуазно-націоналістичною» Українською Народною Республікою, «заклятими націоналістами і зрадниками українського народу» Симоном Петлюрою, Степаном Бандерою та іншими «ворогами України». Але, за словами Анатолія Ткачука, абсолютна більшість депутатів-комуністів у Верховній Раді 1990–1994 років були саме «українськими комуністами», для яких «українськість» та «українство» не були пустими словами. І ця їхня українськість була розбуджена при обговоренні проекту декларації.

Загалом розмови про необхідність ухвалення декларації, як згадують колишні народні депутати, розпочалися в кулуарах парламенту у квітні 1990 року, а її початкову редакцію написав професор Володимир Василенко. Після тривалих і бурхливих обговорень 16 липня 1990 року Верховна Рада ухвалила Декларацію про державний суверенітет України. У постанові парламенту, ухваленій з цієї нагоди того ж дня, було сказано:

«Зважаючи на волю українського народу та його одвічне прагнення до незалежності… Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє: вважати день 16 липня Днем проголошення незалежності України».

Рішення народних обранців викликало справжній шок. Насамперед у Росії. На той час я служив на її теренах і добре пам'ятаю, як наступного дня більшість російських газет вийшли із заголовками на кшталт «На Україні стався державний заколот», «В українському парламенті бал правлять петлюрівці і бандерівці», «Україна прирікає себе на загибель». Такими «епітетами» коментували цю подію і на телебаченні.

Чим же не сподобався росіянам цей документ, що вони назвали його ухвалення державним заколотом, а серед його авторів побачили петлюрівців і бандерівців? Річ у тім, що в ньому визнавалося право української нації на самовизначення, зазначалося, що саме народ, а не партія, як це було раніше, є єдиним джерелом влади. У декларації проголошувалася економічна самостійність України, говорилося про намір створити банківську, цінову, фінансову, митну та податкову системи, сформувати державний бюджет, а за потреби ввести ще й власну грошову одиницю.

Визнавалася також самостійність України у вирішенні питань науки, освіти, культурного і духовного розвитку української нації, право безпосередньо реалізувати відносини з іншими державами, укладати з ними договори, обмінюватися дипломатичними, консульськими, торговельними представництвами. І все це було зроблено від імені української влади, а не дисидентів, котрих за таке вільнодумство донедавна відправляли до в'язниць чи психлікарень...

Попри ухвалення цього важливого документа, Українська РСР продовжувала залишатись у складі Радянського Союзу: функціонували обкоми і райкоми компартії, наші хлопці продовжували служити в Радянській армії, грошовою одиницею був радянський карбованець тощо. А практично вся партійно-господарська еліта на місцях, не бажаючи втрачати своє привілейоване становище, була надійною опорою Москви.

Правда, народні обранці після 16 липня ухвалили близько 40 законів і майже 70 постанов, не оглядаючись на «старшого брата». Був і ще один фактор, який сприяв нашому віддаленню від Москви. Нагадаю, що на початку 90-х тривало протистояння між Михайлом Горбачовим та Борисом Єльциним — керівниками СРСР і РРФСР. Саме неприязнь до Горбачова з боку Єльцина — на той час голови Верховної Ради Російської Федерації — призвела до того, що російський парламент ухвалив декларацію про незалежність Росії. Після цього їхня ворожнеча досягла апогею, і Михайлові Сергійовичу було не до України: він переймався нейтралізацією свого головного опонента. Ну а КДБ — вірний цепний пес КПРС — був уже не той, як, скажімо, у 1970-му чи 1980-му роках. Тож українські політики-демократи почувалися у певній безпеці…

Сьогодні важко спрогнозувати, як розвивалися б події в Україні, коли б у серпні 1991 року в Москві не стався державний переворот, який пришвидшив розпад «єдиного і могутнього». Напевно, це рано чи пізно сталося б і без допомоги заколотників. Утім, Декларація про державний суверенітет України стала основою для ухвалення 24 серпня 1991 року Верховною Радою Акта проголошення незалежності України. Тоді Україна фактично вдруге була проголошена незалежною демократичною державою й остаточно вийшла зі складу СРСР: почався довгий і складний процес державотворення.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ЯК ЦЕ БУЛО…

Ухваленню Декларації про державний суверенітет України передувало чимало знакових подій, які змусили активізуватися все українське суспільство, заколисане компартійним режимом. І українці, в яких пробудилася національна свідомість, своїми вимогами і діями спонукали парламентаріїв тоді ще Української РСР до ухвалення доленосного рішення

Роком, коли в Україні почало відчуватися віяння нового часу, можна вважати 1987-й, тоді компартія почала втрачати не лише владу, а й вплив на мізки людей. Саме в той час зароджувалися і різні громадсько-політичні рухи, які пробуджували свідомість багатьох українців.

Наприкінці 80-х років минулого століття почали виходити на волю українські дисиденти, зокрема В'ячеслав Чорновіл, Михайло та Богдан Горині, Ірина Калинець. Вони відновили діяльність Української Гельсінської групи (УГГ), яка жорстоко переслідувалася радянським режимом, та видання «Українського вісника», які стали осередками патріотичної думки.

Влітку 1988 року у Львові відбулася перша нарада представників національно-демократичних рухів Грузії, Латвії, Литви, Естонії, Вірменії та України, на якій було утворено Координаційний комітет патріотичних рухів народів СРСР. До його складу увійшли В'ячеслав Чорновіл та Степан Хмара. В цей же час виникли Українська демократична спілка та Народна спілка сприяння перебудові.

З 1989 року мітинги та інші масові заходи стають регулярними, їх проводять у багатьох містах. Водночас промислові, передусім шахтарські центри України охопив потужний страйковий рух.

У вересні 1989 року в Києві відбувся установчий з'їзд українського народного фронту — Народного Руху України за перебудову. Із його створенням по монополії КПУ-КПРС як єдиної «керуючої та спрямовуючої сили» було завдано нищівного удару, адже виникла потужна масова громадсько-політична організація, що поставила за мету демократизацію, підвищення суверенітету, а незабаром — і незалежності України.

Отже, у другій половині 80-х років почався повільний, але впевнений процес руйнування тоталітарного радянського режиму. Звісно, що під вплив цих процесів не могли не потрапити і депутати Верховної Ради Української РСР, серед яких улітку 1990 року було чимало представників національно свідомої частини суспільства.

Саме завдяки їм і стала чинною Декларація про державний суверенітет України — документ, який згодом став міцною підвалиною для ухвалення 24 серпня 1991 року Акта проголошення незалежності України.

Підготував Сергій ЗЯТЬЄВ

АДУ РОГОВЦЕВУ ЗАОЧНО ЗАСУДИЛИ В РОСІЇ ДО ТРЬОХ РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ

ЗА ПОЇЗДКИ В РАЙОН АТО НА ПІДТРИМКУ НАШИХ ВОЇНІВ ТА ДОПОМОГУ ПОРАНЕНИМ

16 ЛИПНЯ ВСЕНАРОДНІЙ УЛЮБЛЕНИЦІ, ЛЕГЕНДАРНІЙ АКТРИСІ, ЧАРІВНІЙ ЖІНЦІ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 80 РОКІВ

Герой України актриса Ада Роговцева

Людина, яка пройшла неймовірні випробування долею, актриса, яка багато років відчуває фантастичну любов прихильників свого, такого ж фантастичного, таланту, патріотка, для якої підтримка українських воїнів важливіша за матеріальні блага від виступів у Росії, — це Ада Роговцева. Вона зіграла понад 50 ролей у театрі та майже 100 в кіно і, як свідчать її напружені творчі будні, зовсім не збирається завершувати сценічну кар'єру. Усі її героїні зі складною долею, з винятково цікавим і неповторним характером. Та й саме життя Ади Миколаївни — суцільне випробування

Видатна актриса народилася в Глухові Чернігівської (нині Сумської) області. Батько, Микола Іванович Роговцев, мав дві вищі освіти, закінчивши індустріальний і сільськогосподарський інститути. Мати, Ганна Митрофанівна Зайковська, була агрономом.

Лихоліття Другої світової війни на все життя закарбувалося в пам'яті Ади Миколаївни. Усі жахи окупації — бомбардування, постійний страх, голод — досі, наче кінострічкою, проходять перед її очима. Мама вимінювала якісь речі на сухарі, які приносила жебрачка. Їх випарювали й давали дітям. А ще, попри всі труднощі воєнного часу, завдяки матері, наче в казці, у хаті напередодні Нового року завжди з'являлась ялинка.

— Я дуже добре пам'ятаю, як нас визволяли наші війська, — пригадує Ада Роговцева. — Спочатку був шалений артилерійський обстріл, і ми сховалися в льоху. Жінок із дітьми було дуже багато, ми довго стояли, притиснувшись одне до одного, наче оселедці в діжці. У перші повоєнні роки часто думала: не доведи, Господи, пережити таке ще коли-небудь...

Ці спогади дають нам відповідь на питання, навіщо Ада Миколаївна, маючи досить поважний вік, їздить на Схід країни в район бойових дій. 2014 року актриса відкрито підтримала наших військових і в серпні вперше вирушила в поїздку визволеними містами. Розтрощені будівлі, налякані люди, купи розбитої військової техніки — усе це вона бачила на власні очі. А в Краматорську, Слов`янську, Бахмуті, Лисичанську, Сєвєродонецьку її тепло зустрічали бійці Збройних Сил, нацгвардійці, добровольці.

— Мені такі зустрічі потрібні, — каже Ада Миколаївна. — Мене не лякає близькість війни. Там, поруч із передовою, боїшся тільки свого страху. А ще усвідомлюєш, що тим, котрі під постійним вогнем ворога, ще важче. Великих статків у мене немає, тому вирішила для себе, що маю своєю творчістю підтримувати наших захисників. Зустрічаюся з ними, щоб поспілкуватись, і не лише зі сцени. Знаю, що вони потребують материнської ласки, доброго, щирого слова. Обійняти солдата, потримати за руку, як мати, дружина, сестра, як донька, — це дуже важливо для наших чоловіків.

Якось на машині, прямуючи до одного з прифронтових міст, невеличка творча група Ади Роговцевої зупинилась біля придорожньої крамниці. З неї виходили з покупками наші бійці й, побачивши актрису, дуже зраділи такій несподіваній зустрічі.

— Зав'язалася бесіда, — пригадує Ада Миколаївна. — Я розпитувала про їхню службу, побут на передовій, вони мене — про мої творчі плани. А потім хлопці підняли мене на руки й носили по майданчику. Але ж це вони не мене носили, не Роговцеву. Можливо, дехто з них мене ніколи на сцені театру й не бачив. Так вони виявляли свої почуття до жінки, і передусім до своєї матері.

Уславлена актриса приїжджає до бійців у район АТО не лише з творчою місією. Вона також вирушає туди як мати. І це зовсім не театральна роль, це поклик душі та її небайдужого серця. Як жінка, яка передчасно втратила чоловіка, а згодом і сина, вона дуже розуміє матерів, які благословили своїх рідних на захист української землі. А ще більше розуміє матерів, чиї сини вже ніколи не повернуться додому.

ПІД ЧАС ЦЕРЕМОНІЇ НАГОРОДЖЕННЯ НАШИХ БІЙЦІВ ОРДЕНОМ «НАРОДНИЙ ГЕРОЙ УКРАЇНИ» АДА РОГОВЦЕВА НА ЗНАК ПОДЯКИ Й ПОВАГИ ПОЦІЛУВАЛА ПРОТЕЗ ПРАВОЇ РУКИ ДЕСАНТНИКА 95-Ї БРИГАДИ

— Утратити сина — це вмерти разом із ним, — каже Ада Роговцева. — І так сталося, що я вмерла разом із Костиком. Одного дня після поховання сина я усамітнилась і довго ходила по садочку. Тоді спали на думку такі рядки:

Огорнуло горе, наче гора впала.
Сину, моя зоре, що це нас спіткало?
Де недодивилась, що не зупинила?
В Господа просила дати тобі сили.
Крок ступить не в силах, серце в прірву впало,
Обгоріли крила, і мене не стало...

Переконаний, що Роговцеву кличе в район бойових дій до наших захисників нерозтрачена материнська любов, велике бажання бути корисною й дати зрозуміти хлопцям, що їх пам'ятають і на них моляться. Вона їде якомога ближче до передової, не зважаючи на свій вік, не жаліючись на трусанину розбитою дорогою, холод або спеку.

— Якщо не знаходиш слів, щоб підтримати наших хлопців, якщо відсутня всеохопна материнська любов, то навіщо туди їхати? — запитує Ада Миколаївна й сама відповідає: — Кожен із наших хлопчиків мені по-особливому дорогий, кожним я пишаюся. Військові не знають лінощів, жадоби й добре розуміють, що таке милосердя. Із зайвим, якщо його багато, загубишся сам. Із висоти свого віку й життя я можу сказати, що тільки любов'ю живе людина, тільки любов`ю.

Бійці 95-ї аеромобільної бригади досі згадують, як Ада Роговцева в їхньому польовому таборі разом із донькою Катериною Степанковою декламували вірші Лесі Українки, Ліни Костенко, уривки з роману «Маруся Чурай», поезію воїна-фронтовика Романа Самосала.

— Мені цікаво давати концерти українським бійцям, говорити з ними на серйозні, вічні теми, — зізнається актриса. — У наших бійцях я жодного разу не розчарувалася. Усі вони різні, але українська ідея розширила в них межі свідомості, змінила правила їхньої поведінки.

Під час благодійних вистав Ада Роговцева з колегами зібрали й передали на лікування поранених бійців 52 тисячі гривень. За поїздки в район АТО на підтримку наших воїнів, допомогу пораненим Роговцеву в Росії заочно засудили до трьох років ув`язнення. За словами Катерини Степанкової, дізнавшись про це, Ада Миколаївна довго сміялася, мовляв, «усе в житті було, а от за ґратами не сиділа».

— Ні за які гроші я не відмовлюсь від власної позиції, — наголошує Роговцева. — Я підтримую свою Батьківщину перед агресією колосального монстра. Не хочу, щоб мене й моїх дітей, онуків знову зробили рабами. Ніколи не прощу владі Росії ті смерті, які вона нам принесла.

Наприкінці минулого року в Краматорську Ада Миколаївна взяла участь у церемонії нагородження недержавним орденом «Народний Герой України» українських бійців. Найзворушливіший момент настав, коли актриса на знак подяки та поваги поцілувала протез правої руки десантника 95-ї бригади Владислава Кузнецова, про якого наша газета неодноразово писала.

— Це було несподівано й водночас почесно, — згадує Владислав. — Я знав про те, що вона підтримує воїнів АТО, провідує їх, збирає кошти й виступає для них, публічно висловлюючи свою позицію щодо подій на Сході країни. Та ніколи не міг подумати, що й сам отримуватиму нагороду з рук легенди українського театру та кіно. Звісно, дещо розгубився, зніяковів, але її усмішка, блиск очей і якесь внутрішнє тепло тієї миті здалися такими рідними. Де й поділося моє хвилювання!

Майор Віктор Рєпик, який на врочистостях представляв Владислава Кузнецова, і гадки не мав, що теж отримає аналогічну нагороду з рук уславленої актриси.

— Усі ми, учасники церемонії, не будучи знайомі особисто з Роговцевою, відчули себе того вечора її дітьми, — розповідає офіцер-десантник. — Для кожного бійця, який виходив на сцену, для рідних загиблих десантників, яким вона вручала нагороди, Ада Миколаївна знаходила окремі слова підтримки та щирих побажань. Їй удалося створити справді родинну доброзичливу атмосферу в залі. Мені вона подякувала за службу й побажала людського щастя.

Якось після виступу в районі АТО Ада Роговцева потрапила в лікарню Дніпра із запаленням легень. Дізнавшись про це, десятки прихильників її таланту понесли в палату букети квітів із побажаннями якнайскорішого одужання. Та актриса попросила замість квітів купити ліки для поранених бійців, за яких вона дуже хвилювалася.

— Бог так мене вів, що люди ставляться до мене дуже добре, — ділиться Роговцева. — Чи можу я до людей ставитись по-іншому?

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ОБЕРЕЖНО: лисиці, змії, гризуни, комахи

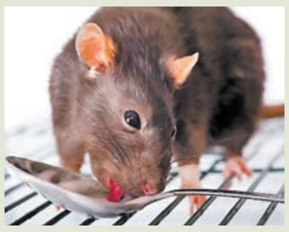
Лисиця заражена сказом дуже небезпечна

УЛІТКУ ЗНАЧНО ПІДВИЩУЄТЬСЯ ЙМОВІРНІСТЬ ЇХНІХ УКУСІВ. ОСОБЛИВО ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ ДОНЕЦЬКОЇ ТА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ, РОЗТАШОВАНИХ У ЛІСОСТЕПОВІЙ І СТЕПОВІЙ ПРИРОДНИХ ЗОНАХ

Про небезпеки з боку тваринного світу, які чатують на українських військових у районі антитерористичної операції, розповідає заступник начальника Центру санітарно-епідеміологічного управління Міністерства оборони України підполковник Андрій Рожков, який нині виконує обов’язки епідеміолога відділу медичного забезпечення штабу АТО

— Андрію Володимировичу, чи є в Україні змії, унаслідок укусу яких можна померти?

— Так, в Україні живуть гадюки, отрута яких становить загрозу для здоров’я людини. Але варто пам’ятати, що внаслідок їхнього укусу помирають лише в поодиноких випадках, якщо вчасно не надати медичну допомогу та якщо організм не впорався з отрутою. У нас такі випадки не зафіксовано. А от на кілька днів дістати пропасницю та лихоманку після невдалої зустрічі зі змією можна. Якщо вчасно не звернутись до лікаря, то наслідком укусу може стати порушення серцевої діяльності, роботи нирок тощо. Ускладнення можуть залишитися на все життя.

Не залишайте відкритого доступу до їжі. Харчі на столі стануть запрошенням для щурів і мишей. Пам’ятайте, гризуни є джерелом поширення інфекцій, які можуть призвести до захворювання на лептоспіроз і туляремію. Наслідком цих хвороб є гарячка, загальна інтоксикація, ураження різних систем організму. Для боротьби з гризунами подавайте заявки, і спеціальні епідеміологічні цільові групи здійснять відповідні заходи.

— Військовослужбовців кусали гадюки?

— Так. У травні, наприклад, стався випадок, коли боєць знімав маскувальну сітку й випадково порушив спокій змії. Та відреагувала миттєво: устромила зуби йому в руку. Результат — чоловік опинився в лікарні. 2016 року в Збройних Силах зареєстровано один випадок укусу змій, 2015-го — два, 2014-го — три. Серед цивільного населення за останні три роки реєстрували від 30 до 50 випадків укусів гадюк.

— То що ж робити, якщо вкусила змія? Чи правильними є поради накласти джгут вище за місце укусу, щоб отрута не поширилася по організму, а потім вичавити або відсмоктати отруту?

— Відсмоктування отрути, припікання місця укусу, накладення джгута тільки ускладнюють перебіг інтоксикації. Наприклад, коли накладають джгут, створюються умови для блокування циркуляції рідини в організмі, а це може призвести до того, що отрута почне місцево знищувати тканину. Довжина зубів гадюки сягає 1,2–1,5 см, тому отрута проникає на значну глибину в тканинах. Тож постраждалий просто не зможе нічого «дістати».

Натомість ушкоджену кінцівку слід знерухомити, наклавши шину на найближчі до місця укусу суглоби. Якщо змія вкусила за руку, то потрібно зняти всі каблучки та браслети, оскільки вони діятимуть як джгути. Укушеному треба пити багато рідини (у жодному разі не алкоголь!), тоді отрута швидше виводитиметься через нирки. Людям, чутливим до алергічних подразників, потрібно вжити антигістамінні засоби (лоратадин, тавегіл тощо). Постраждалого внаслідок укусу змії треба направити в стаціонар.

— Як уникнути нападу змії?

— Якщо зустрінете змію, зберігайте спокій. Не намагайтеся взяти її в руки, ударити ногою чи сфотографувати з невеликої відстані, не провокуйте та не панікуйте, а мирно розійдіться. Пам’ятайте: гадюка ніколи не нападає першою. Вона тільки обороняється, відчувши агресивні настрої людини.

— Кого ще слід остерігатися?

— Мало хто очікує підступності від домашніх улюбленців — котів та собак. А дарма. Наприклад, нещодавно собака, який має господаря, але не щеплений, зірвався з ланцюга й покусав військовослужбовця. Чоловіка доправили в лікарню. У таких випадках питання призначення курсу вакцинації вирішують за результатами спостереження за собакою. Адже тварина, у якої розпочались клінічні прояви сказу, здатна максимально прожити 10 днів. На 11-й, якщо все гаразд, укушеного відпускають додому. Якщо тварина померла, то хворому призначають курс вакцинації. У разі якщо вкусив дикий звір, зокрема щур, білка, лисиця, вакцинотерапію призначають одразу.

Будьте пильними стосовно кліщів. Наслідком їхнього укусу може стати хвороба Лайма, яка за відсутності своєчасного лікування призводить до інвалідності (утрата зору, параліч, захворювання серця та суглобів). Носіть одяг із довгими рукавами, який щільно прилягає до тіла, і головний убір. Оглядайте себе самі на наявність кліщів і послуговуйтеся допомогою товаришів. Застосовуйте рідини та аерозолі, які відлякують цих павукоподібних.

Якщо присмоктався кліщ, звертайтеся якомога скоріше по медичну допомогу.

— А були такі випадки в Збройних Силах?

— Так, були. Цього року лисиця вкусила військовослужбовця. Розпізнати хворого дикого звіра неважко. Здоровий звір ніколи не підійде до людини. Якщо лисиця підійшла до вас і стала ластитися, то це є ознакою сказу. Навіть найменший контакт зі слиною зараженої тварини є небезпечним. Небезпека полягає в тому, що лікування сказу не існує. Якщо вчасно не здійснити курс вакцинотерапії, то людина помре. А коли ввести спеціальний препарат, то в організмі виробляються антитіла, здатні знищити цей вірус. Смертельних випадків через зараження сказом у Збройних Силах не було. В Україні достатньо вакцини, щоб надати допомогу. Головне — вчасно звернутися до лікаря.

— Яких заходів уживає епідеміологічна служба в районі АТО, щоб убезпечити військовослужбовців від укусів тварин?

— Насамперед це своєчасне надання медико-санітарної допомоги. Також постійно відбувається санітарно-просвітницька робота. Обізнаний — озброєний. Медики постійно розповідають особовому складу про всі ризики та негативні наслідки укусів тварин, надають рекомендації, як цьому запобігти.

Оксана УРЕТІЙ

ОСТЕРІГАЙТЕСЬ ДОМАШНІХ КОНСЕРВОВАНИХ ГРИБІВ ТА КОВБАСИ

Чотири смертельні випадки захворювання на ботулізм, понад 30 осіб з кишковою інфекцією на лікарняних ліжках. Такими невтішними є результати споживання громадянами України неякісних продуктів харчування лише за останні півтора місяця. Про те, чим небезпечний ботулізм і як від нього вберегтися, розповідає начальник Центрального санітарно-епідеміологічного управління Міністерства оборони України майор медичної служби Сергій Литовка.

— Одразу хочу зазначити, що у Збройних Силах України випадків ботулізму не зафіксовано. Проблема із цим захворюванням стосується всієї держави, зокрема системи загального санітарно-гігієнічного моніторингу та контролю за якістю харчових продуктів.

Ботулізм — це гостре інфекційне захворювання, яке не передається від людини до людини, а виникає внаслідок вживання неякісних продуктів. Так, мікроорганізм розвивається в неправильно консервованих чи пастеризованих харчах, зокрема консервах, або ж у неякісно засоленій рибі. Виділяється токсин, який призводить до клінічних порушень в організмі. Специфічними симптомами ботулізму є виникнення розладів, зокрема зору. Інфікований не може зосередитися та сфокусувати зір, погано бачить, у нього може двоїтися в очах. З’являються спазми при ковтанні. Спостерігається підвищена стомлюваність, м’язова слабкість, запаморочення.

За будь-яких симптомів, які хоча б приблизно нагадують ознаки ботулізму, потрібно обов’язково звернутися до лікаря. Адже боротьба з цією хворобою надскладна. Якщо вчасно не провести детоксикаційну терапію в умовах стаціонару, в організмі відбуваються незворотні зміни, що можуть призвести до смерті.

Аби перешкодити виникненню випадків захворювань на ботулізм та інші кишкові інфекції, санітарно-епідеміологічна служба Міноборони попереджає командування військових частин, що завезені нецентралізованим шляхом харчові продукти можуть бути лише тривалого зберігання із відповідними сертифікатами якості. Це стосується тієї допомоги, яку доставляють волонтери. Тобто возити такі продукти, як домашні консервовані гриби чи ковбаси, у підрозділи категорично забороняється.

Також у Збройних Силах за весь час воєнних дій на Сході України не зафіксовано випадків ранової інфекції, зокрема правця та ботулізму. Вони виникають, якщо вогнепальну рану не обробити належним чином протягом кількох діб. Первинна хірургічна допомога, зокрема обробка ран, надається українським військовим вчасно, тому такі випадки виключені й у подальшому.

Оксана УРЕТІЙ

Житомирський військовий інститут імені С. П. Корольова оголошує конкурс на заміщення вакантних посад командування (керівного складу) та науково-педагогічних працівників:

Посади, які заміщуються особами офіцерського складу:

Заступник начальника інституту, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 2008 грн.

Заступник начальника інституту з навчальної та наукової роботи, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 2008 грн.

Факультет технічних видів розвідки

Заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1688 грн.

Заступник начальника кафедри спеціальної підготовки №11, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1668 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №11, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №11, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №11, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №11, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №11, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №11, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Начальник кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720 грн.

Професор кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1640 грн.

Професор кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1640 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №12, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Начальник кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720 грн.

Заступник начальника кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1668 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №13, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №14, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №14, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Факультет охорони державної таємниці та інформаційного протиборства

Начальник факультету, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1740 грн.

Заступник начальника кафедри спеціальної підготовки №21, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1668 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №21, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №21, штатно-посадова категорія «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №21, штатно-посадова категорія «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №21, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №21, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №21, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №21, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Начальник кафедри спеціальної підготовки №22, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №22, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №22, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №22, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №22, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Начальник кафедри спеціальної підготовки №23, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №23, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №23, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Начальник кафедри спеціальної підготовки №24, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720 грн.

Професор кафедри спеціальної підготовки №24, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1640 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №24, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №24, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Начальник кафедри спеціальної підготовки №25, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №25, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №25, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №25, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №25, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №25, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Начальник кафедри спеціальної підготовки №26, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720 грн.

Доцент кафедри телекомунікацій та радіотехніки факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №26, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри спеціальної підготовки №26, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №26, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри спеціальної підготовки №26, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Начальник кафедри суспільних наук, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Доцент кафедри суспільних наук, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн.

Старший викладач кафедри суспільних наук, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри суспільних наук, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач — начальник служби пожежної безпеки кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач — начальник служби ракетно-артилерійського озброєння кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Старший викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн.

Викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри тактики та бойового забезпечення ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1250 грн.

Викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України:

Факультет технічних видів розвідки

Професор кафедри спеціальної підготовки №12, посадовий оклад — 5824 грн.

Викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №13, посадовий оклад — 4464 грн.

Професор кафедри спеціальної підготовки №14, посадовий оклад — 5824 грн.

Факультет охорони державної таємниці та інформаційного протиборства:

Старший викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №21, посадовий оклад — 5136 грн.

Викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №22, посадовий оклад — 4464 грн.

Професор кафедри спеціальної підготовки №23, посадовий оклад — 5824 грн.

Викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №23, посадовий оклад — 4464 грн.

Викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №23, посадовий оклад — 4464 грн.

Викладач вищого навчального закладу спеціальної підготовки №23, посадовий оклад — 4464 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №24, посадовий оклад — 5472 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №24, посадовий оклад — 5472 грн.

Професор кафедри спеціальної підготовки №25, посадовий оклад — 5824 грн.

Доцент кафедри спеціальної підготовки №26, посадовий оклад — 5472 грн.

Старший викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №26, посадовий оклад — 5136 грн.

Старший викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №26, посадовий оклад — 5136 грн.

Викладач вищого навчального закладу кафедри спеціальної підготовки №26, посадовий оклад — 4464 грн.

Професор кафедри суспільних наук, посадовий оклад — 5824 грн.

Професор кафедри суспільних наук, посадовий оклад — 5824 грн.

Доцент кафедри суспільних наук, посадовий оклад — 5472 грн.

Доцент кафедри суспільних наук, посадовий оклад — 5472 грн.

Доцент кафедри суспільних наук, посадовий оклад — 5472 грн.

Заступник завідувача кафедри іноземних мов, посадовий оклад — 5825 грн.

Доцент кафедри іноземних мов, посадовий оклад — 5472 грн.

Старший викладач вищого навчального закладу кафедри тактики та бойового забезпечення, посадовий оклад — 5136 грн.

Старший викладач вищого навчального закладу кафедри тактики та бойового забезпечення, посадовий оклад — 5136 грн.

Викладач вищого навчального закладу кафедри тактики та бойового забезпечення, посадовий оклад — 4464 грн.

Професор кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад — 5824 грн.

Доцент кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад — 5472 грн.

Старший викладач вищого навчального закладу кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад — 5136 грн.

Викладач вищого навчального закладу навчально-методичного центру охорони праці, посадовий оклад — 4464 грн.

Викладач вищого навчального закладу навчально-методичного центру охорони праці, посадовий оклад — 4464 грн.

Вимоги до кандидатів на посади, що заміщуються особами офіцерського складу

Заступник начальника інституту: військовослужбовці, які мають вчене звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, досвід проходження військової служби на посадах наукових або науково-педагогічних працівників не менше п'яти років.

Заступник начальника інституту з навчальної та наукової роботи: військовослужбовці, які мають вчене звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, досвід проходження військової служби на посадах наукових або науково-педагогічних працівників не менше п'яти років.

Начальник факультету: військовослужбовці, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 10 років) та оперативно-тактичний рівень військової освіти, або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше трьох років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Начальник кафедри: військовослужбовці, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь доктора (кандидата наук), вчене звання професора (доцента), стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років, оперативно-тактичний рівень військової освіти, а також досвід служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Заступник начальника кафедри: військовослужбовці, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступіня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10 років.

Професор: військовослужбовці, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання професора, або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь та стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10 років.

Доцент: військовослужбовці, які мають мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь та досвід науково-педагогічної роботи не менше п'яти років, або старші викладачі без наукового ступеня і вченого звання, які мають не менше 10 років стажу науково-педагогічної роботи.

Старший викладач: військовослужбовці, які мають мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, або викладачі без наукового ступеня і вченого звання, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Викладач: військовослужбовці, які мають мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом.

Вимоги до кандидатів на посади, що заміщуються працівниками Збройних Сил України

Завідувач кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь доктора (кандидата) наук, вчене звання професора (доцента), стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років.

Заступник завідувача кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь, стаж науково-педагогічної роботи п'ять років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10 років.

Професор кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років, або вчене звання доцента (старшого дослідника) і науковий ступінь та стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10 років.

Доцент: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь та досвід науково-педагогічної роботи не менше п'яти років, або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше 10 років стажу науково-педагогічної роботи.

Старший викладач вищого навчального закладу: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, або викладачі без наукового ступеня і вченого звання, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Викладач вищого навчального закладу:

особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Дата проведення засідання конкурсної комісії — до 11.08.2017 року.

Строк подання документів — до 07.08.2017 року.

Для участі в конкурсі військовослужбовці подають такі документи (матеріали): рапорт про участь у конкурсі; автобіографія; копії документів про вищу освіту; службова характеристика; медична характеристика; завірена копія службової картки; довідка про проходження військової служби (із зазначенням військово-облікових спеціальностей); письмова згода на збір та обробку персональних даних.

Копії документів про науковий ступінь, вчене (почесне) звання, список наукових праць (винаходів), а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), — за наявності.

Для участі в конкурсі цивільні особи подають такі документи (матеріали): заява про участь у конкурсі; автобіографія; копії документів про вищу освіту; копія трудової книжки; характеристика з місця роботи; копія паспорта; письмова згода на збір та обробку персональних даних.

Копії документів про науковий ступінь, вчене (почесне) звання, список наукових праць (винаходів), а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), — за наявності.

Особи, які проходять військову службу (працюють) у Житомирському військовому інституті імені С. П. Корольова, подають рапорт (заяву), автобіографію, службову характеристику, список наукових праць (винаходів) та звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність.

Документи надсилаються на адресу: 10004, м. Житомир-04, проспект Миру, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова.

***

Українська військово-медична академія оголошує конкурс на заміщення вакантних посад військовослужбовців:

— професора кафедри військової хірургії факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації, ШПК — «підполковник медичної служби», посадовий оклад 1520–1640 грн;

— доцента кафедри військової хірургії факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації, ШПК — «підполковник медичної служби», посадовий оклад 1400–1500 грн;

— старшого викладача кафедри військової хірургії факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації, ШПК — «підполковник медичної служби», посадовий оклад 1380–1460 грн;

— викладача кафедри військової хірургії факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації, ШПК — «майор медичної служби», посадовий оклад 1180–1250 грн, 2 посади;

— викладача кафедри військової терапії факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації, ШПК — «майор медичної служби», посадовий оклад 1180–1250 грн.

Умови конкурсу

На посаду професора кафедри: особи офіцерського складу, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше трьох років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук і стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше п'яти років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше 10 років.

На посаду доцента кафедри: особи офіцерського складу, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь зі стажем військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше п'яти років.

На посаду старшого викладача кафедри: особи офіцерського складу, які мають ступінь вищої освіти «магістр» та стаж військової служби на відповідних посадах за фахом або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) чи науковий ступінь, або викладач без наявності наукового ступеня, вченого звання, який має стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше п'яти років та видані методичні посібники, наукові праці.

На посаду викладача кафедри: особи офіцерського складу, які мають досвід роботи на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр».

Термін подання документів — до 15.08.2017р.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт по команді (вказати свій контактний телефон, ШПК обійманої посади та посадовий оклад); автобіографія; завірені копії документів про освіту та кваліфікацію (дипломи та додатки до дипломів); копії документів про науковий ступінь, вчене звання; список наукових праць, винаходів, публікацій, інші документи, які свідчать про професійні якості претендента; довідка про проходження військової служби; медична книжка та медична характеристика; службова характеристика; копія службової картки; витяг із Резерву кандидатів для просування по службі, завірений встановленим порядком (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на заміщенння вакантної посади, вищу за ту, на якій перебуває).

Документи оформлюються та подаються у вигляді конкурсної справи із супровідним листом на адресу: 04655, м. Київ, вул. Мельникова, 24А, начальнику Української військово-медичної академії.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності майна, що знаходиться на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова, для визначення ринкової вартості для продовження договорів оренди

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлові приміщення будівлі пральні інв. № 5 військового містечка № 228 для розміщення пральні	323,1	м. Львів, вул. Героїв Крут, 27	Фактична дата
2	Нежитлове приміщення на першому поверсі житлового будинку інв.№ 24,25 військового містечка № 209 для розміщення ремонту взуття	5,4	м. Львів, вул. Стрийська, 57	Фактична дата

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності й у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Телефон для довідок: (032) 255-74-80.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строку виконання робіт.

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка (далі — Військовий інститут) згідно з вимогами Інструкції про порядок заміщення на конкурсній основі вакантних посад науково-педагогічних працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів, що належать до сфери управління Міністерства оборони України, затвердженої наказом Міністерства оборони України, Міністерства освіти і науки України від 19.10.2016 № 542/1255 та зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 10.11.2016 за № 1461/29591, оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Військового інституту.

1. Посади, які заміщуються військовослужбовцями:

1.1. Управління:

1.1.1. Командування:

заступник начальника інституту з навчальної роботи, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1804 — 2008 грн;
заступник начальника інституту з наукової роботи, ШПК — «полковник» посадовий оклад 1804 — 2008 грн

1.2. Військовий гуманітарно-лінгвістичний факультет:

начальник факультету, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1640 — 1740 грн.

1.2.1. Кафедра військової психології та політології:

начальник кафедри, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560 — 1720 грн;
заступник начальника кафедри, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1513 — 1668 грн;
доцент, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
доцент, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180 — 1250 грн.

1.2.2. Кафедра зарубіжної воєнної інформації:

старший викладач, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн.

1.2.3. Кафедра військового перекладу та спеціальної мовної підготовки:

старший викладач, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180 — 1250 грн.

1.2.4. Кафедра військової журналістики:

начальник кафедри, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560 — 1720 грн.

1.3. Військовий факультет фінансів і права:

1.3.1. Кафедра фінансового забезпечення військ:

заступник начальника кафедри, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1513 — 1668 грн;
доцент, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
старший викладач, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн.

1.3.2. Кафедра геоінформаційних систем і технологій:

начальник кафедри, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560 — 1720 грн;
заступник начальника кафедри, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1513 — 1668 грн;
доцент, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
старший викладач — начальник геоінформаційної служби, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
старший викладач, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180 — 1250 грн.

1.3.3. Кафедра правового забезпечення:

начальник кафедри, ШПК — «полковник юстиції», посадовий оклад 1560 — 1720 грн;
професор, ШПК — «підполковник юстиції», посадовий оклад 1520 — 1640 грн;
доцент, ШПК — «підполковник юстиції», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
старший викладач, ШПК — «підполковник юстиції», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
викладач, ШПК — «майор юстиції», посадовий оклад 1180 — 1250 грн.

1.4. Факультет післядипломної освіти:

начальник факультету, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1640 — 1740 грн;
заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1591 — 1688 грн.

1.4.1. Кафедра загальновійськових дисциплін:

начальник кафедри, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560 — 1720 грн;
доцент, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
доцент, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
доцент, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн;
старший викладач — начальник служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту та екологічної безпеки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
старший викладач — начальник служби пожежної безпеки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
старший викладач — начальник інженерної служби, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180 — 1250 грн.

1.4.2. Кафедра автомобільної підготовки:

начальник кафедри, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560 — 1720 грн;
старший викладач, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн.

1.4.3. Кафедра фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту:

начальник кафедри — начальник фізичної підготовки і спорту, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560 — 1720 грн;
старший викладач, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
старший викладач, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн;
викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180 — 1250 грн;
викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180 — 1250 грн.

2. Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України:

2.1. Військовий гуманітарно-лінгвістичний факультет:

2.1.1. Кафедра військової психології та політології:

професор кафедри, посадовий оклад 6698 грн;
професор кафедри, посадовий оклад 6698 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,5 ставки), посадовий оклад 3349 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн.

2.1.2. Кафедра зарубіжної воєнної інформації:

доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
викладач вищого навчального закладу (0,75 ставки), посадовий оклад 3850 грн;
викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1283 грн;

2.1.3. Кафедра військового перекладу та спеціальної мовної підготовки:

професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри, посадовий оклад 6698 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн.

2.1.4. Кафедра військової журналістики:

професор кафедри, посадовий оклад 6697 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;

2.2. Військовий факультет фінансів і права:

2.2.1. Кафедра фінансового забезпечення військ:

професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,5 ставки), посадовий оклад 3348 грн;
професор кафедри (0,15 ставки), посадовий оклад 1005 грн;
професор кафедри (0,1 ставки), посадовий оклад 670 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн.

2.2.2. Кафедра геоінформаційних систем і технологій:

професор кафедри (0,5 ставки), посадовий оклад 3349 грн;
професор кафедри (0,5 ставки), посадовий оклад 3349 грн;
професор кафедри (0,5 ставки), посадовий оклад 3349 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,2 ставки), посадовий оклад 1340 грн;
професор кафедри (0,2 ставки), посадовий оклад 1340 грн;
професор кафедри (0,15 ставки), посадовий оклад 1005 грн;
професор кафедри (0,15 ставки), посадовий оклад 1005 грн;
професор кафедри (0,15 ставки), посадовий оклад 1005 грн;
професор кафедри (0,1 ставки), посадовий оклад 670 грн;
професор кафедри (0,1 ставки), посадовий оклад 670 грн;
професор кафедри (0,1 ставки), посадовий оклад 670 грн;
професор кафедри (0,1 ставки), посадовий оклад 670 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,5 ставки), посадовий оклад 2953 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн;
старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад 1477 грн.

2.2.3. Кафедра правового забезпечення:

професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
професор кафедри (0,25 ставки), посадовий оклад 1674 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн;
доцент (0,25 ставки), посадовий оклад 1573 грн.

2.3. Факультет післядипломної освіти:

2.3.1. Кафедра загальновійськових дисциплін:

професор кафедри, посадовий оклад 6698 грн.

2.3.2. Кафедра автомобільної підготовки:

доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
доцент (0,5 ставки), посадовий оклад 3146 грн;
старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад 5906 грн;
викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад 5134 грн.

2.3.3. Центр інтенсивної мовної підготовки:

доцент, посадовий оклад 6293 грн;
доцент, посадовий оклад 6293 грн;
доцент, посадовий оклад 6293 грн;
старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад 5906 грн;
старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад 5520 грн;
викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад 5134 грн.

Кваліфікаційні вимоги:

Посади заступника начальника Військового інституту з навчальної роботи, заступника начальника Військового інституту з наукової роботи можуть обіймати військовослужбовці, які мають вчене звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, досвід проходження військової служби на посадах наукових або науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше п'яти років.

Посаду начальника (декана) факультету Військового інституту можуть обіймати особи, які, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше десяти років) та оперативно-тактичний рівень військової освіти; або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше трьох років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Посаду заступника начальника (декана) факультету з навчальної та наукової роботи — начальника навчальної частини та заступника начальника факультету військової підготовки з навчальної та наукової роботи — начальника навчальної частини можуть обіймати особи, які, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень освіти, стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності три роки, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Посаду начальника (завідувача) кафедри Військового інституту можуть обіймати особи, які, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь, вчене звання, стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років, оперативно-тактичний рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Посаду заступника начальника (завідувача) кафедри Військового інституту можуть обіймати особи, які, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або ступінь доктора філософії (наук) зі стажем науково-педагогічної (наукової) роботи не менше трьох років; або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) і науковий ступінь, стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності п'ять років; або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної (наукової) роботи не менше десяти років.

На посаду професора у Військовому інституті можуть призначатися особи, які, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання професора чи науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної (наукової) роботи не менше трьох років; або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) і науковий ступінь та стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності п'ять років; або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної (наукової) роботи не менше десяти років.

На посаду доцента у Військовому інституті можуть призначатися особи, які, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної (наукової) роботи п'five років; або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше десяти років стажу науково-педагогічної (наукової) роботи.

На посаду старшого викладача у Військовому інституті можуть призначатися особи, які, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»; або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь; або викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який має не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної, наукової) роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

На посаду викладача у Військовому інституті можуть призначатися, як правило, особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»; або ступінь вищої освіти «магістр».

За умови відповідності кандидатів вимогам до посади, встановленим для науково-педагогічних працівників, перевага надається особам, які мають статус учасника бойових дій відповідно до законодавства.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії:

військовослужбовці — рапорт про участь у конкурсі, автобіографію, копії документів про вищу освіту, службову та медичну характеристики, завірену копію службової картки, довідку про проходження військової служби, письмову згоду на збір та обробку персональних даних;

цивільні особи — заяву про участь у конкурсі, автобіографію, копії документів про вищу освіту, копію трудової книжки, характеристику з місця роботи, копію паспорта, письмову згоду на збір та обробку персональних даних.

Копії документів про науковий ступінь, вчене (почесне) звання, список наукових праць (винаходів), а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), надаються кандидатами за наявності.

Особи, які проходять військову службу (працюють) у Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка, подають рапорт (заяву), автобіографію, службову характеристику, список наукових праць (винаходів) та звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність.

Останній день прийому документів кандидатів на участь у конкурсі на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Військового інституту — 14.08.2017 (включно).

Дата проведення конкурсу на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Військового інституту — 21.08.2017.

Документи подавати за адресою: 03189, м. Київ, вул. Ломоносова, 81.

***

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Харків:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінки	Мета проведення оцінки
1.	Нежитлові приміщення будівлі № 30 нерухомого військового майна загальною площею 45,8 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Кацарська, 56, в/м № 30, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою продовження терміну дії договору оренди

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінки окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінки однотипного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінки майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

Інформація Макарівської квартирно-експлуатаційної частини району про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки об'єктів державної власності, що відбувся 07.07.2017

Нерухоме військове майно — нежитлові приміщення площею 117,87 кв.м у будівлі кафе-павільйону № 37 військового містечка № 6, за адресою: Житомирська обл., Радомишльський район, смт Городок, вул. Гагарінська, 11Б.

Конкурсною комісією прийнято рішення про укладення договору з учасником конкурсу — ПП «Бюро незалежних оцінок».

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — майданчик із щебеневим покриттям інв. № 151 площею 260 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Київська обл., м. Біла Церква, військове містечко №1. Балансоутримувач: КЕВ м. Біла Церква.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладання нового договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Телефон для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — майданчик із щебеневим покриттям інв. № 34 площею 66,5 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Київська обл., м. Біла Церква, військове містечко № 30. Балансоутримувач: КЕВ м. Біла Церква.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладання нового договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Телефон для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — майданчик із щебеневим покриттям інв. №10310129 площею 272,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Черкаська обл., м. Сміла, вул. Заріччя, 32, військове містечко № 5. Балансоутримувач: КЕВ м. Біла Церква.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладання нового договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Телефон для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення в будівлі інв. № 139 військового містечка № 1, площею 11,50 кв. м. Місцезнаходження об'єкта оцінки: Київська обл., м. Біла Церква, бульвар Олександрійський, 54Г. Балансоутримувач: 7-й спортивний клуб МОУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладання договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Телефон для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Інформація КЕВ м. Харків МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, проведеного 06.07.2017р.

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Нежитлові приміщення будівлі № 31 нерухомого військового майна загальною площею 21,18 кв. м за адресою: м. Харків, вул. Полтавський шлях, 184, в/м № 38, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел.: (057) 700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»

***

Інформація про переможця конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для продовження договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м.Тернопіль

№ п/п	Опис об'єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлове приміщення будівлі №3 в/м №10 під розміщення магазинів-складів	60,0	Львівська обл., м.Броди, вул. 22 Січня, 82	Фактична дата

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: КЕВ м. Тернопіль, адреса: 46000, м. Тернопіль, вул. Галицька, 1.

Переможцем по даному об'єкту визнано **суб'єкта оціночної діяльності — фізичну особу — підприємця Герича Олега Теодоровича**, який запропонував найвигідніші умови виготовлення звітів про експертну оцінку орендованого майна для визначення розміру орендної плати.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 20 (нежитлові приміщення у вартовій будівлі) площею — 92,50 кв.м;

— нежитлові приміщення в будівлі інв. № 25 (склад) площею 428,20 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: військове містечко №17, с. Обарів Рівненського району Рівненської області.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне (далі — КЕВ м. Рівне).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.07.2017 року.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівне не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівне; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13.

Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 59 (майстерня) військового містечка № 3 площею 1698,50 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Рівне, вул. Г. Сковороди, 22 (колишня вул. Бахарєва).

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне (далі — КЕВ м. Рівне).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.07.2017 року.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівне не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівне; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13.

Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 21 (Будинок офіцерів) військового містечка № 1 площею 1198,30 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: 33001, м. Рівне, вул. Соборна, 227.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне (далі — КЕВ м. Рівне).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.07.2017 року.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівне не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівне; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13.

Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 21 (Будинок офіцерів) військового містечка № 1 площею 23,70 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: 33001, м. Рівне, вул. Соборна, 227.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівне (далі — КЕВ м. Рівне).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.07.2017 року.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівне не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівне; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13.

Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua

ВІТАЄМО!

9 липня свій день народження відзначив заступник директора Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики — начальник відділу гуманітарної політики

ЩЕРБІНІН Олександр Миколайович

Колектив Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України сердечно вітає вас із днем народження. Щиро бажаємо міцного здоров'я, родинного благополуччя, невичерпної енергії та вагомих здобутків у гуманітарній та соціальній сферах на благо нашої Батьківщини!

«ЖИТТЯ НА «НУЛІ».
У КИЇВСЬКІЙ ФОРТЕЦІ ТРИВАЄ МИСТЕЦЬКИЙ ПРОЕКТ ВЕТЕРАНІВ АТО

«Життя на «нулі» цікавить пересічних громадян

Головна мета проекту — дати можливість відвідувачам виставки побачити повсякдене життя воїнів української армії, умови, у яких їм доводиться боронити нашу Батьківщину

Основною частиною виставки є 70 фоторобіт фронтового фотографа Юрія Величка, який із 2015-го до 2017 року служив у складі 46-го окремого батальйону спеціального призначення «Донбас-Україна». Також на виставці представлено 34 живописних полотна Павла Кулика, який створює картини під псевдонімом Барклай.

На відкритті виставки присутні могли поспілкуватися з музикантом Ігорем Михайлишиним, який 120 днів був у полоні.

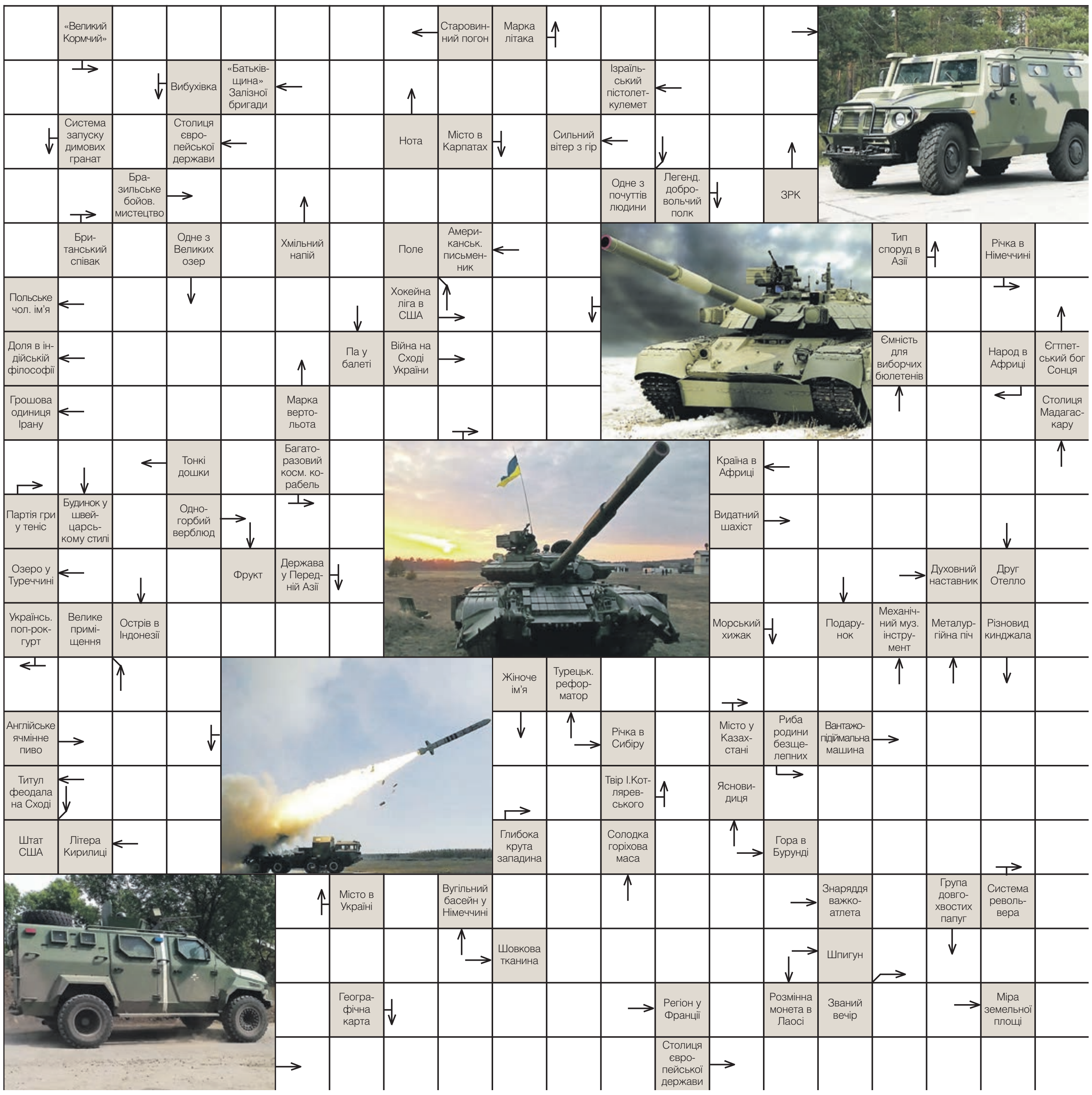
— І на Майдані, і на війні я знаходив музичні інструменти. І в постійних місцях дислокації, і часто на передовій вдавалось на них грати, — сказав Ігор.

Організатори розповіли, що основна ідея проекту — показати героїзм звичайних українців, які, стримуючи воєнну агресію ворога, ціною життя щоденно виборюють право нашої країни на незалежність.

Заплановано, що мистецький проект «Життя на «нулі» презентуватимуть не лише в Україні, а й за її межами.

У Київській фортеці виставка триватиме до 21 липня.

Олена КРУГЛЄНЯ

Сканворд підготував Олексій ТРИГУБ

СМІЄМОСЬ РАЗОМ

В КОГО БАТЬКО РОЗУМНІШИЙ

Сперечаються хлоп'ята, жваві дошкільнята.
— А наш татко розумніший за вашого татка!
— Чого ж це він розумніший?
— Того, що наш татко
Грошей вашому позичив отако багато.
— Не хвалися, бо розуму в нашого хватає.
Він як гроші позичає, то не повертає.

***

БАЛАКУЧИЙ ПИЛИП

Серед ночі по провулку шкандибав Пилип.
Раптом вибіг з підворотні здоровенний тип.
Ледь не плаче: — Ой братишка, може, скажеш ти,
Де міліція районна. Як туди пройти?
А Пилип знизав плечима:
— Як тобі сказать? Звідсіля до неї буде кілометрів п'five.
— А дільничний де приймає? — аж трясеться тип.
— Та ніхто тут не буває, — відмахнувсь Пилип. —
Тут міліції ніколи не стрічав ніхто…
— Ну тоді витрушуй гроші і знімай пальто!

Павло ГЛАЗОВИЙ

***

Блондинка шле смс своєму чоловікові: «Любий, ти забув вдома свій телефон»

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 29361 Замовлення 55160

Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Сергій ВОРОНКОВ, Геннадій КАРПЮК

Провідний літературний співробітник — Леонід ГНАТЮК

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114

9 771029 911004